ஞானபோதினி.

புத்தகம். III. } 1900ஹ ஜூன்மீ 20உ {நே. 11.

காங்கிரஸ் மகாசபை—V.

(176 - ம் பக்கத்தொடர்ச்சி).

மத்திய மாகாணங்களுக்கு இராஜதானியாகிய நாகபுரியில் 1891ஹ கூடின ஏழாவது காங்கிரஸில் செய்த அநேக தீர்மானங்களுள் * காட்டிடங்களைக் குறித்து ஏற்பட்டிருக்கும் சட்டங்களால் மனிதர்களும் ஆடுமாடுமுதலிய சாக பக்ஷணிகளாயுள்ள மிருகங்களும் படும் கஷ்டங்களைக் குறித்துச் செய்த தீர்மானம் ஒன்று. இந்தச் சட்டத்தால் வரும் கெடுதிகளைப் போக்கவேண்டும்நிமித்தம் எல்லா இராஜதானிகளிலும் முக்கியமாய்ச் சென்னை இராஜதானியிலும் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் இச்சட்டங்களை நிறைவேற்றும் விதத்தைக் குறித்து விசாரணை செய்தால் நலம் என்று இந்தியா கவர்ன்மெண்டாருக்குத் தெரிவித்து, விசாரணை செய்தபின் ஏற்படும் குறைவுகளைக் களைந்தெறிந்து விட்டால் குடிகள் க்ஷேமமடைவார்கள் என்பது பற்றி இந்தியா கவர்ன்மென்டாரைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் இத்தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. மகாகனம் பொருந்திய சென்னை கவர்னரும் † காட்டுச்சட்டத்தில் அதிக கவனம்வைத்து தான் பல இடங்களைப்போய் வருஷாந்தரம் பார்க்கும்போது பலவகைக்குடிகளும் தம்மிடம் இது விஷயத்தைக் குறித்து முறையிட்டுக்கொண்டதனாலும் கூடிய வரையில் தகுந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஜனங்களுக்குச் சமையல் செய்வதற்கும் மற்றக்காரியங்கட்கும் உபயோகமாகும் விறகும், வயல்களுக்கு எருவாய் உபயோகப் படவேண்டியதற்குரிய தழைகளும், ஆடுமா

* Forest Laws. † Forest Act.

டுகள் மேய்ச்சலுக்காகவேண்டும் புல், கொடி, தழை முதலியவை களும் வேண்டுமளவு உபயோகப் படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளும் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். கவர்ன்மென்டார் காட்டை வளர்த்துவிருத்திக்குக் கொண்டுவருவது குடிகளின் பொருட்டேயன்றி வேறல்ல. முற்காலத்தில் இயற்கையிலேயே தண்டகாரண்ணிய மெனப் பெயர்பூண்ட ஆரண்ணியத்தைப் போல் அநேக வனங்களிருந்தன. இப்போதோ ஜனத்தொகை நாளுக்குநாள் விருத்தியாகிக்கொண்டு வருவதனால் ஜனங்கள் முன்னிருந்த காடு கரம்புகளைத் திருத்தி அவற்றைப் பயிரிடுவதற்குத் தக்க நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். மழை அதிகமாய் பெய்து வந்ததற்கும் அடர்ந்த காடுகள் அநேகமிருந்ததும் முக்கியமான காரணங்களிலொன்று. மரங்களின் உபயோகத்திற்கு மாத்திரமேயன்றி ஈரத்தைப் போகவிடாது காக்கவேண்டியதற்கும் காடுகளை விருத்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. காடுகளிருத்தல் மழை பெய்வித்தற்குரிய கருவிகளுளொன்றாயும் மழை பெய்தபின் நிலத்தீரத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்குரிய கருவிகளுள் ஒன்றாயுமிருக்கிறது. ஆகவே காடுகளை பந்தோபஸ்து செய்து புல், கொடி, செடி, மரம், பெரிய விருக்ஷங்கள் இவைகளை விருத்தி செய்துக்கொண்டு வருதல் மிகவும்முக்கியமானகாரியம். குடிகளுக்கு மேற்கூறிய பிரதிபந்தங்களில்லாவிடின் அதிகபந்தோபஸ்த்து செய்தல் மிகவும் நலம். அதற்குத்தகுந்தபடி இராஜாங்கத்தார் சட்டங்களைத்திருத்தியும் புதுவிதிகள் ஏற்படுத்தியும் குடிகளுடைய நன்மையை மிகவும் கோருவார்களென நம்புகிறோம். இது விஷயத்தைக் குறித்துக் காங்கிரஸில் ஐந்துதரம் பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார்கள்.

1895-வருஷத்தில் பூனாவில் கூடின பதினோராவது காங்கிரஸில் இந்தியாவின் * எல்லைகள் நீள்வதைக்குறித்து ஒரு தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. † இந்திய கவர்ன்மென்டைக் குறித்த சட்டத்தின் 56 பிரிவில் வடமேற்கெல்லை வடகிழக்கெல்லை என்னுமிவைகளைக்குறித்து ‡ பாராளுமன்றால் அவற்றின் விஸ்தீரணம் இவ்வளவினதென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைமீறி இந்தியாவிற்கு வடமேற்கிலும் வடகிழக்கிலும் ஆங்கிலேய அரசாக்ஷி

* Frontier question. † Section 56 of the Act relating to the Government of India. ‡ Parliament.

ஸ்தாபிக்கப்பட்டுக் கொண்டேவருகிறது. இதன்பொருட்டு நேரிடும் படையெடுப்பின் செலவுகள் யாவும் இந்தியா மாத்திரமேகொடுக்கவேண்டு மென்பது அன்றி இங்கிலாந்து தானும் தனக்குரிய பாகத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதும், இல்லாவிட்டால் இந்தியா தாளாது என்பதும், எல்லைகளை விருத்திசெய்து கொண்டே போவது கேட்டைத்தருமென்பதும் காங்கிரசாரின் அபிப்பிராயம். இது விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதங்கள் பலவாறுயிருக்கின்றன. அஃதெப்படியாயினுஞ்சரி. அதிக செலவில்லாவிட்டால் பாதகமில்லை. * இதற்குத்தகுந்த ஏற்பாடுகளைக் கூடியசீக்கிரத்தில் நிறைவேறச் செய்வார்களென நம்புகிறோம்.

இந்தப் பதினோராவது காங்கிரஸிலேயே †பத்திரிகைகள் பிரசுரஞ் செய்வதைப்பற்றி ஏற்பட்ட இந்தியா கவர்ன்மென்டாருடைய உத்திரவைக்குறித்து ஓர் தீர்மானஞ் செய்தார்கள். 1891ஞு ஜூன்மீ 25உ இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் பத்திரிகளைக் குறித்து ஒரு நோடிசு வெளிப்படுத்தினார்கள். அதாவது பிரதிதினம், வாரத்திற் கொருமுறை, வாரத்திற்கு மூன்றுமுறை, மாதத்திற்கு ஒருமுறை, அல்லது இரண்டுமுறை பிரசுரஞ் செய்யப்படும் சமாசாரப்பத்திரிகைகள் கவர்ன்மென்டாருடைய சில கஷ்டமான நிபந்தனைக் குட்படவேண்டுமென்பது, இந்த நோடிசு சுதேச ராஜாக்களுடைய நாடுகளில் ஆங்கிலேயர் தாமே அரசு செலுத்தும் பாகங்களிலுள்ள பத்திரிகைகள் பிரசுரஞ்செய்யும் அச்சாபீசுகளைக் குறித்து உண்டாக்கப்பட்டது. இவ்வாறு செய்தது நியாயமல்லவென்றும் இந்தநோடீசை இரத்து செய்யவேண்டு மென்பதுங் காங்கிரஸின்கோரிக்கை.

1888ஞு வங்காள வடமேற்கு மாகாணங்களுக்கு இராஜதானியாகிய ‡ அலஹாபாத் என்னுமிடத்துக் கூடின நாலாவது காங்கிரஸில் உப்புவரியைக் குறித்து ஒரு தீர்மானஞ் செய்தார்கள். இதைக்குறித்து ஒன்பது தரம் காங்கிரஸில் பிரஸ்தாபஞ் செய்யப்பட்டுளது. அவ்வருடம் வரையில் மணங்கொன்றுக்கு வரி இரண்டு ரூபாய் போட்டு வந்தார்கள். அது முதற்கொண்டு மணங்கொன்றுக்கு இரண்டரை ரூபாயாக ஆக்கிவிட்டார்கள். இவ்

* Majority and minority report of the Royal Commiosion on the Indian expendture.
† Newspapers. ‡ Allahabad.

வரியோ மற்றவரிகளைப்போ லல்லாது ஏழைகளும் கொடுக்க வேண்டி வருவது. அஃதில்லாமல் போஜனம் செய்வது கூடாமையால் ஏழைகள் இது விஷயத்தைக் குறித்து வருத்தப்படுவ தியல்பே. இவர்களிற் சிலர் அன்ன பானாதிகளில் உப்பு வாங்கி உபயோகப் படுத்துவதற்குச் சக்தியில்லாமையினால் கவர்ன்மென்டார் ஏற்படுத்திய விதிகளுக்கும் விரோதமாய் கழிகளிலிருக்கும் உப்பு நீரை உபயோகித்தும் வருகின்றார்கள். இது மிகவும் பரிதபிக்கத் தக்கது தான். இஃதெப்படியாயினும் கவர்ன்மென்டார் உப்புவரியைக் குறைக்காததற்கு வரும்படி குறைந்து போகுமே யென்பது கவர்ன்மென்டாருடைய காரணங்களுள் ஒன்றாயிருக்கலாம்.

இந்தியா அனேக * மாகாணங்களாகவும், † இராஜதானிகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பிரிவும் **கவர்னர், கம்மீஷனர்** முதலிய பட்டம் பெற்றவர்களால் ஆளப்பட்டு வருகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் மேலாயிருப்பதற்கு **இந்தியா கவர்ன்மேன்டு** என்று பெயர். அனேக விஷயங்களில் இதற்குட்பட்டு நடக்க வேண்டியவைதான் மற்றவைகள். இந்த கவர்ன்மென்டின் தலைமையான அதிகாரிக்குத்தான் ‡ **வைஸிராய்** என்றும் **கவர்னர் ஜெனரல்** என்றும் பெயர். சைனியச்செலவு, இங்கிலாந்தில் இந்தியாவின் கவர்ன்மென்டுக்காகச் செய்யும் செலவு, கவர்ன்மென்டாரிட கடனுக்கு வட்டி, இத்தகைய செலவுகள் தவிர மற்றெல்லா டிபார்ட்மென்டு அதிகாரமும் மாகாண கவர்மென்டாரும் செலுத்திக்கொண்டு வருகின்றார்கள். அதற்குரிய செலவுக்கு அவ்வவ் நாட்டில் வருகின்ற வரும்படியைக்கொண்டு செலுத்தும்படியாய் இந்திய கவர்ன்மென்டார்விட்டவில்லை. செலவுக்குமாத்திரம் இடமுண்டேயன்றி அதற்கு வேண்டிய வரும்படிக்கு மாகாண கவர்ன்மென்டார் இந்தியாகவர்ன் மென்டாருடைய கையைத்தான் எதிர் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களே கிருபை கூர்ந்து, பற்பல மாகாணத்துக் கவர்ன்மென்டாரை நோக்கி, உங்களிட தேசத்திலுற்பத்தியாகும் வரும்படியில் உங்களிடசெலவுக்காக இவ்வளவிவ்வளவு பாகம் தருகிறோம், அதைக் கொண்டு காரியத்தை நிறைவேற்றுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொரு மாகாணத்துக் கவர்ன்மென்டாரும் ஏரிமராமத்து, ரோட்டுமராமத்து, நூதனரோட்டு

* Provinces, † Presidencies ‡ Viceroy.

கள் போட்டுவித்தல் முதலிய நாட்டு க்ஷேமங்களைக் குறித்த வேலைகள் செய்ய எண்ணமுடையவர்களா யிருந்தபோதிலும், செலவுக் கோரளவும் மொத்த வரவிலிருந்து மாகாணத்து வகர்ன் மெண்டுக்குக் கொடுப்பதற் கோரளவும் இந்தியா கவர்ன் மென்டார் ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறபடியால், மாகாணத்துக் கவர்ன்மென்டார் மேலொன்றும் செய்வதற்கில்லை. இதன்பொருட்டு இந்தியா கவர்ன்மென்டாரும் மாகாணத்து கவர்ன்மென்டார்களும் ஐந்து வருஷத்திற்கொருமுறை ஒருடன்படிக்கை தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வுடன்படிக்கை இன்னவெனவிரிவாய் கூறுவோம் எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ளவிருப்ப முடையவர்களா யிருப்பார்களாகலின். * உடன்படிக்கையின் ஷரத்துக்கள் அநேகமாய் இந்தியா கவர்ன்மென்டார் நினைத்தபடி ஏற்படுத்திக் கொண்டதே யன்றி வேறல்ல. சிலஷரத்துகள் நிர்பந்தமாயிருக்கும்போது அதைக்குறித்து மாகாண கவர்ன்மென்டார் முறையிட்டுக்கொள்ளும் பக்ஷத்தில் ஒருக்கால் ஒருவாறு ஷரத்துக்களை மாற்றுகிறது முண்டு. இத்தகைய உடன் படிக்கைக்கு “ புரோவின்ஷியல் காண்டிராக்ட்” என்று பெயர்.

† இந்தியா கவர்ன்மேன்டு ‡ மாகாணக்கவர்ன்மேன்டு என்று சொல்லப்பட்ட இருவகைக் கவர்ன்மென்டாரும் இவ்வுடன்படிக்கைகளின் ஷரத்துபடிக்கு பிரதி மாகாணங்களின் வரும்படியில் சில பாபத்துக்களைப் பூராகவும் சிலவற்றில் ஓர் பாகமும் கைக்கொண்டு, செலவுகளிலும் தத்தமக் கேற்படும் பாகத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு மாகாணங்களைக் குறித்து ஈண்டு எடுத்துரைக்கின் விரியுமாகலின், நாமிருக்கும் இச்சென்னை இராஜதானியை மாத்திரம் இது விஷயத்தைக் குறித்து உற்று நோக்குவாம். இதற்கு வரும்படி அநேக மார்க்கங்களில் வருகின்றன. நிலவரி, நீர்வரி, § உப்புவரி, ஸ்டாம்பு, இன்கம்டாக்ஸ், கல்வி, கட்டடம், காடு இவையும் இவை போல்வன பிறவும் வரும்படிக்கு ஆதாரமானவைகள். இவைகளில் வரும் வரும்படி முழுதும் இந்த கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சுதந்தரமில்லையென்று முன்னமே குறிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தியா கவர்ன்மென்டார்

* Quinqennial Contract. † Government of India. ‡ Provincial or Local Government. § Salt—Cess.

கொடுத்ததைக்கொண்டுதான் இவர்கள் செலவுசெய்யவேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கும் விதம் எத்தன்மைத்தெனப் பார்ப்போம். சென்னைகவர்ன்மெண்டாருக்கு இன்றி அமையாச் செலவு யாவெனப்பார்த்துக்கொண்டு அதன் பிறகு இவ்விடத்தில் வரக்கூடிய வரும்படியின் மார்க்கங்களின் ஓர்பாகம் அதாவது கால், அரை, முக்கால், இக்கவர்ன்மென்டாருக்கு விட்டுவிட்டுப் மற்ற பாகத்தைத் தாங்களெடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். வரும்படி மார்க்கங்களிற் சிலவற்றை இவர்களுக்குப் பூராவும் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இன்னுஞ்சிலவற்றைத்தாங்களே பூராவும் அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படி இந்தியா கவர்ன்மென்டார் தாங்களே யனுபவிப்பது உப்புவரும்படியும், அபின், கஞ்சா, போஸ்டாபீசு, தந்தி ஆபீசு இவைகளிலிருந்து உற்பத்தி ஆகும் வரும்படியுமேதான். சென்னைகவர்ன்மென்டார் அப்படித் தாங்களே அநுபவிப்பது லா, போலீசு, கல்வி, சென்னை கவர்ன்மென்டு றெயில்வே என்னு மிவைகளிலிருந்தும் இன்னும் சிலவற்றி னின்றும் வரும் வரும்படிதான். இவற்றை விவரமாக இனி எடுத்துக் காட்டுவோம். ஐந்து வருஷத்திற்கொருமுறைச் செய்யும் உடன்படிக்கை 1896—97ஸு முடிந்து, 1897-8-ம் வருஷம் முதல் இன்னமொரு அத்தகைய உடன்படிக்கை நடவடிக்கைக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலே கூறப்பட்டுள்ளவைகளை நன்கு அறியும் பொருட்டு காண்டிராக்ட்டின் முதல் வருஷமாகிய அவ்வருஷத்து வரும்படியையும் செலவையுங்குறித்து சற்று ஆராய்ச்சிசெய்வோம்.

1897—98-ம்ஸுத்தில் பல்வகையிலும் மொத்த வரவு சுமார் 936$\frac{3}{4}$ இலக்ஷரூபாய். மொத்தச்செலவு சுமார் 369-இலக்ஷரூபாய். போக பாக்கி ரூபா 567-இலக்ஷம். இதற்கு விவரம் :—இக்கவர்ன்மென்டுக்கு வரவு.

வரவுகளின் விவரம்.		மொத்தவரவு. ரூபா (இலக்ஷம்)	பாகம்	வரவு. (இலக்ஷம்)
1. நிலவரி மொத்தம்	...	603·68	$\frac{1}{4}$	150·92
2. ஸ்டாம்பு	...	86·00	$\frac{3}{4}$	63·15
3. எக்ஸைஸ்	...	146·20	$\frac{1}{4}$	36·55
4. இன்கம்டாக்ஸ்	...	24·74	$\frac{1}{2}$	12·37
5. காட்டுவரும்படி	...	21·36	$\frac{1}{2}$	10·68
6. ரிஜிஸ்டிரேஷன்	...	15·30	$\frac{1}{2}$	7·65

வரவின்விவரம்.	மொத்தவரவு. ரூபா (இலக்ஷம்)	பாகம்.	இக்கவர்ன் மெண்டுக்கு வரவு.
7. வட்டி வரவு	... 3·46	½	1·73
8. உப்பு ஸெஸ் வகையரு	... ·77	1	·77
9. கஸ்டம்ஸ்	... ·70	1	·70
ஆகமொத்தம்	... 902·21		284·52
சிலபாபத்தில் கழிவு—	·63		கழிவு— ·63
போக	... 901·58		போக... 283·89
ஸிவில் டிபார்ட்டுமேண்டு.			
10. லா, ஜஸ்டிஸ்			
(A) ஸிவில்கோர்ட்டுகள்	... 8·04	1	8·04
(B) ஜெயில்கள்	... 4·50	1	4·50
11. போலீஸ் வகையரு	... 4·38	1	4·38
12. கல்வி	... 1·79	1	1·79
13. வைத்தியம்	... 1·28	1	1·28
14. சாஸ்திரீகத்தொழில்	... 2·28	1	2·28
ஆகமொத்தம்	... 22·27		22 27
ஒழிபு.			
15. பென்ஷன்	... ·53	1	·53
16. அச்சாபீசு	... 1·13	1	1·13
17. பேபர்வகையரு	... 2·03	1	2·03
ஆகமொத்தம்	3·69		3·69
றெயில்வேக்கள்.			
18. கவர்ன்மெண்டு றயில்வே	2·58	1	2·58
மராமத்து.			
19. ஏரி கால்வா	1·83	1	1·83

வரவின் விவரம்.	மோத்தவரவு ரூபா (இலக்ஷம்)	பாகம்.	சென்னை கவர்ன் மெண்டுக்குவரவு.
20. கட்டடம் ரோட்டு	1·92	1	1·92
21. லோகல்பண்டு பகுதி ...	2·97	1	2·97
ஆகமொத்த வரவு...	936·84		319·15
1896—1897 வருஷத்திய கையிருப்பு...			22·95
ஆக வரவு மொத்தம்...			342·10

இக்கவர்ன்மென்டாருக்கு நேரிடும் செலவுகளிலும் இந்தியா கவர்ன்மென்டாரும் சில பாபத்தில் தாங்களும் செலவுகளில் ஓர் பாகம் ஏற்றுக்கொள்ளுகிருர்கள். செலவாகிற மார்க்கங்கள் இன்னதெனவும் இவ்வளவினதெனவும் ஆராய்ந்துபார்ப்போம்.

செலவுகளின் விவரம்.	மோத்தம். ரூபா (இலக்ஷம்.)	பாகம்.	சென்னை கவர்ன் மெண்டின்பாகம். ரூபா (இலக்ஷம்)
1. திரும்பவும் கொடுக்கவேண்டுவன.	1·32	1	1·32
3. நிலவரும்படிவசூல்	54·61	1	54·61
5. உப்புவரும்படியைக்குறித்து	15·76	$\frac{1}{4}$	3·94
6. ஸ்டாம்பு	3·44	$\frac{3}{4}$	2·57
7. எக்ஸைஸ்	9·92	$\frac{1}{4}$	2·48
9. கஸ்டம்ஸ்	2·35	1	2·35
10. இன்கம்டாக்ஸ்	·28	$\frac{1}{2}$	·14
11. காடுகாவல்	15·74	$\frac{1}{2}$	7·87
12. ரிஜிஸ்டிரேஷன்	8·30	$\frac{1}{2}$	4·15
	111·72		79·43
13. வட்டிச்செலவு	3·72	$\frac{1}{2}$	1·86
15. தபாலாபீசு	1·08	1	1·08

ஸிவில்டிபார்ட்மெண்டு சம்பளம் வகையரு	மொத்தச் செலவு. ரூபா (இலக்ஷம்)		சென்னை கவர்ன்மெண்டார் செலவு ரூபா (இலக்ஷம்).
		பாகம்.	
18. பொதுவிசாரணை (கவர்னர் முதலானவர்கள்)	10·07	1	10·07
19. லா, ஜஸ்டிஸ்.			
A. லர் கோர்ட்டுகள்	46·25	1	46·25
B. ஜெயில்கள்	11·58	1	11·58
20. போலீசு வகையரு	46·62	1	46·62
21. ரேவு (Marine)	·08	1	·08
22. கல்வி	17·47	1	17·47
24. வைத்தியம் (Medical)	13·05	1	13·05
25. பொலிடிகல்	·85	1	·85
26. சாஸ்திரீகம்	4·28	1	4·28
ஆ	150·25		150·25
ஒழிபு.			
29. பென்ஷன் வகையரு	15·90	1	15·90
30. ஸ்டேஷனெரி, அச்சாபீசு	10·37	1	10·37
32. சில்லரைச்செலவு	1·72	1	1·72
ஆ	27·99		27·99
33. பஞ்சம்	15.97	1	15·97
37. றெயில்வேபோடுதல்	·28	1	·28
38. கவர்ன்மெண்டு றயில்வே	1·50	1	1·50
43. மாராமத்து	32·38	1	32·38
45. கட்டடம்வகையருக்கள்	21·23	1	21·23
46. லோகல்பண்டுக்கு	2·95	1	2·95
ஆகமொத்தம்...	369·07		334·92

கையிருப்பு உள்பட சென்னை கவர்ன்மெண்டுக்குசெலவினிமித்தம் வரவு ...342·10

ஆகவே 1897-98௵ த்திறுதியில் கையிருப்பு. 7·18

முன் கையிருப்பில்லா விடில் வரவைப் பார்க்கிலும் செலவு மிகுந்து விடும். எப்படி எனின் இந்தியா கவர்ன்மென்டார் கொடுத்து இக்கவர்ன்மென்டுக்கு வந்த வரவு ரூபாயோ 319·15 லக்ஷம். செலவான ரூபாயோ 334·92 லக்ஷம். ஆகவே வரவைப் பார்க்கிலும் 15·77லக்ஷம் செலவு அதிகம். மேற் குறிப்பிட்டிருக்கு எண்களை ஆராயின், சென்னையில் மொத்த வரும்படி ரூபாய் 936·84-லக்ஷ மெனவும், அதில் சென்னை கவர்ன்மென்டார் பெறுவது 319·15-லக்ஷம் எனவும், இந்தியா கவர்ன்மென்டார் கைக்கொள்வது சுமார் 617·69-லக்ஷம் எனவும், வருஷாந்தர மொத்தச் செலவு ரூபா 369·07-லக்ஷம் எனவும், சென்னைகவர்ன் மென்டார் செலவழிப்பது 334·92-லக்ஷ மெனவும், ஆகவே மொத்தசெலவில் இந்தியா கவர்ன்மென்டார் கொடுக்கும் ரூபா 34·15-லக்ஷ மெனவும், இந்தியா கவர்ன்மென்டார் கைக் கொள்ளும் வரவு 617·69-லக்ஷத்தில் இச்செலவும் போய்விட்டால், இந்தியா கவர்ன்மென்டார் நிகரமாய் கைக்கொள்வது 583·54 - லக்ஷ மெனவும் தெரியவருகின்றது. இஃதன்றியும் உப்புவரும்படி முதலிய சிலவற்றிற்கு இந்த கவர்ன்மென்டாருக்கு யாதொரு சுதந்தரமே கிடையாது. மேலும் மேற்குறித்த 22·95-லக்ஷம் கையிருப்பு இல்லாவிடில் 1897-8-வருஷத்திய செலவுக்கு கஷ்டப்பட வேண்டியதாயிருக்குமே. வரவு அதிகமாயிருந்தால் ஏரி, குளம், கால்வாய், ரோட்டு வகையறுக்களைக் கவனித்து லோகல் கவர்ன் மென்டார் விருத்தி செய்யலாமே என்னும் எண்ணங் கொண்டு காங்கிரஸில் இதைக்குறித்து ஒரு நிர்மானஞ் செய்தார்கள். மேற்குறித்த ஐந்து வருஷத்திய உடன்படிக்கை மறுபடியும் புதுப்பிக்கும் போது ஷர்த்துகளைத் தகுதியுடையன வாக்கி அதிக வருமானத்திற்கு இடஞ் செய்து கொண்டு இவ்விராஜதானிக்கு வேண்டிய சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேணு மென்பதுதான் காங்கிரஸின் கோரிக்கை. இராஜாங்கத்தாரும் இதற்குரியன யாவற்றும் செய்வார்களென நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள சுமார் 30-கோடி (30,00,00,000) ஜனங்களில் வருஷப் பிரதி வருஷம் ஜீவனத்திற்கு ஆதாரம் சிறிதேனுமில்லாமல் பசிப்பிணியால் பீடிக்கப்பட்டு உழல்பவர்கள் ஐந்து கோடிஜனங்கள். இவர்களின்தொகை வருஷந்தோறும் அதிகப்பட்

டுக் கொண்டே வருகின்றது. இவர்கள் பசியினால் வருந்தாவண்ணம் ஜீவனத்திற்குரிய மார்க்கம் யாதாமொன்று தேடவேண்டுமே. இதைக் குறித்து கவர்ன்மென்டார் அதிகமாய்க் கவனித்தல் வேண்டு மென்பது 1894வரு சென்னையில்கூடின பத்தாவதுகாங்கிரஸின்மூன்றாவது தீர்மானம். இப்படிப் பசியால்வருந்துவதற்கு ஜனங்கள் தாமும் காரணராகின்றார்கள். இந்தியா முழுதும் இருக்கும் பயிரிடக்கூடிய நிலங்கள் எல்லா ஜனங்களுக்கும் போதுமானதாக விருக்கின்றது. இதைப்பகிர்ந்து பார்க்கின் ஆளொன்றுக்கு சராசரி சுமார் இரண்டு ஏக்கர் விதம் வருமென்று * ஸ்ரீ வில்லியம் ஹண்டர் துரையவர்கள் முதலாயினோர் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். தற்கால நிலைமையில் † இந்தியாவின் சிலபாகத்தில் பயிரிடுவதற்குப் போதுமானமனிதர்களில்லாமலும்மற்றும்சிலபாகத்தில்நிலம் தன் விளைபொருளால் போஷிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அதிகமாகவும் ஜனங்கள் நெருங்கியிருக்கிறார்கள். இந்நாட்டார்க்குச்சாதாரணமாய்ச்சீவனத்தின் பொருட்டாயினும், வேறுவிநோதத்தின் பொருட்டாயினும் தாங்கள் பசியால்வருந்தியபோதிலும்தன்னூரைவிட்டுப் போவதில் விருப்பமில்லை, பசியால் மரணமடையினும் தன்னூரிலேயேசாதல் வேண்டுமென்னும் வழக்கத்துணிபையுடையவர்கள். மற்றநாட்டாரோ இப்படிக்கில்லை. "பிரிட்டிஷ் ஐயில்ஸ்" என்று சொல்லப்படும் இங்கிலாந்து, ஸ்காட்லண்டு, ஐயர்லண்டு என்னு மூந்நாட்டிலும் உற்பத்தியாகிற ஜனங்கள் தந்நாட்டை விட்டு போகேமென்றிருப்பாராகில் தங்களுக்கும் நன்மையின்றி பிறர்க்கும் சவுக்கியமின்றி பசியால் வருந்தி மேற்கூறப்பட்ட இந்நாட்டு ஜனங்களைப் போல் உழலவேண்டுமேயன்றி வேறில்லை. இங்கும் நூர்கர்களும் மேனாட்டுப் பழக்கங்களும் விரவுவதினால் இப்போது ஜனங்களில் சிலர் தம்மூரை விட்டு அன்னபானாதிகள் அகப்படும் வேறூர்கட்குச் சென்று அவ்விடத்துக் கஷ்டப்பட்டுச் சம்பாதித்து ஜீவித்து வரத் தொடங்கிவிட்டார்கள். பசியினால் வருந்த வேண்டி வரும் இக்காரணமேயன்றி மற்றுமுள்ள காரணங்களைக் கவர்ன்மென்டார் தீர்க்க விசாரணைசெய்து இதனால் வரும் கஷ்டநஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்து விடுவார்களென்று நம்புகிறோம். காங்கிரஸாரின் எண்ணம் அதுவாகவே யிருக்கலாம்.

---

* Sir William Wilson Hunter. † See Page 30 Hunter's History of the India People.

நீர்வரியைக் குறித்தும் 1894ௗ சென்னையில் கூடிய பத்தாவது காங்கிரஸில் ஓர் தீர்மானஞ் செய்தார்கள். அவ்வரி விதித்தற் கேற்பட்டிருக்கும் விதகள் சிறந்தன அல்ல வென்றும் அதிக நியாயமுள்ளவற்றைச் செய்தலே நலமென்பதுந் தான் மேற்படி தீர்மானத்தின் அபிப்பிராயம். மாகாணத்திய கவர்ன்மென்டார்களும் தத்தமக்கோர் *நீர்வரிச்சட்டம் ஏற்படுத்திக் கொண்டார்கள். கவர்ன்மென்டார் தங்கள் வருமபடிக்கும் பழுதுவராமலும் குடிகளுடைய சவுக்கியத்திற்குக் குறைவு வராமலும் காப்பார்களென்றெண்ணுகிறோம்.

இதுவரையில் காங்கிரஸ் கூடிய பல வருஷங்களிலும், பலவிடங்களிலும், ஆப்காரி, விவசாயம், பருத்திநூல்வரி, கல்வி, போட்டிப்பரீக்ஷை, மாகாணக் கவர்னருடைய ஆலோசனை சபை, பஞ்சத்து நடவடிக்கை, காடுகாவலினால் வரும் நயநஷ்டம், இந்தியாவின் எல்லைகள், இன்கம்டாக்ஸ் (வரும்படி வரி), நியாயஸ்தானம், ஜுரிகள், நிலவிஷயங்கள், † சட்டச் சீர்திருத்தஞ் செய்யும் சபை, மேடிகல் ஸர்விஸ், ‡ ராணுவம், போலீசு, சமாசாரம் பிரசுரிக்கும் ¶ அச்சாபீசுகள், இந்தியா கவர்ன்மென்டார் மாகாண கவர்மென்டாரோடு செய்யும் ஐந்து வருஷத்திய § உடன்படிக்கை, இந்தியா வரவு செலவுகளைக் குறித்த இராயல்கமிஷன், உப்புவரி, இந்தியா சேக்ரடரியின் ஆலோசனைசபை, சர்வசலாசாலை, நீர்வரி, இவையும் இன்னுமிவைபோல்வன பிறவற்றையுங் குறித்தும் பேசியிருக்கிறார்கள். இவற்றில் கவர்ன்மென்டார் அங்கீகரித்து எடுத்துக்கொண்ட அபிப்பிராயங்களின்னவெனவும், யாதோ காரணங்கண்டு கவனிக்காவிட்டன இன்னவெனவும், சில தீர்மானங்களில் இஷ்டமுள்ளனவாய் கவர்ன்மென்டாரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நடவடிக்கைகள் நடத்தப்பட்டு வருவன இன்ன தீர்மானத்தின் இன்னபாகமெனவும் முன்னம் எடுத்துக்கூறப்பட்டுள்ளது. முழுதும் படித்துப் பார்க்க நன்கு விளங்கும். இராஜாங்கத்தில் நடந்து வரும் ஏற்பாடுகளின் நிறைவு குறைவுகளை எடுத்தோதலினாலும், தங்களுடைய அபிப்பிராயங்களினால் ஜனோபிப் பிராயமின்னதெனவும் இராஜாங்கத்தார் தெரிந்து ஜனங்கள் நன்மையை நாடி காரியங்கள் செய்து

* Madras Irrigation Cess Act VII of 1865 † Legislative Council ‡ Army ¶ Press § Quinquennial Provincial Contracts.

ரங்களின் விலை நன்றாய்த்தெரியு மாகையால் அதைப்பார்த்து விம்மிதமுற்று "இது மிகவும் விலையுயர்ந்தது, எங்கிருந்து கொணர்ந்தாய்" என்றாள்.

அமலை—இதனைப்புரந்தரன் உனக்கனுப்பினான் நீ என் வீட்டிலிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு என்னைக் கூப்பிட்டு இதனை யுனக்குக் கொடுக்கும்படி சொல்லிக்கொடுத்தான்.

ஹிரண்மயி—அப்படியேபார்த்து, "இதனை வாங்கிக்கொள்ளும் பட்சத்தில் எனனுடைய வறுமை நீங்கிப்போகு" மென்று யோசித்தனள். தனதாஸனுடைய ஆதரவினால் பிறந்தபெண், அன்னவஸ்திரங்களுக்குக்கஷ்டப்பட்டு, அந்தக்கஷ்டம் நிவாரணமாவதற்கு அவகாசம் உண்டாகியும், ஒரு நிமிஷநேரம் மனக்கவலையுற்று, பிறகு பெருமூச்சுவிட்டு, 'அமலா, இதை வாங்கிக்கொள்வதற்கு எனக்கிஷ்டமில்லையென்று அவ்வர்த்தகரிடம் சொல்' என்றாள்.

அமலை—(ஆச்சரியமடைந்து), 'உனக்கென்ன பைத்தியமா? இல்லாவிடில் நான்சொல்லும் பேச்சில் நம்பகம் இல்லையா? என்றனள்.

ஹிரண்மயி—நீ சொல்வதை நம்புகின்றேன். பைத்தியக்காரியல்லேன்; நான் அதை வாங்கிக்கொள்வதில்லை.

அமலை மிகவும் வருத்தமடைந்தாள் ஆயினும் ஹிரண்மயி அதை வாங்கினாளில்லை. அதன் பேரில் அமலை ஹாரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அரசனாகிய மதனதேவனிடம் சென்று நமஸ்கரித்து அவனுக்குக் காணிக்கையாக அளித்துத் 'தாங்கள் இதைத் தயைசெய்து கிரகிக்கவேண்டும் இது தங்களுக்கு யோக்கியமானது' என்று விண்ணப்பம் பண்ணினாள். அரசன் ஹாரத்தை அங்கீகரித்து அமலைக்கு எதேஷ்டமாய் பொருள்கொடுத்தான். ஹிரண்மயிக்கு இஃதொன்றும் தெரியாது.

இன்னஞ்சில நாட்கள் சென்ற பின்னர், புரந்தரனது பரிசாரிகைகளில் ஒருத்தி ஹிரண்மயிபாற் போந்து, 'நீங்கள் கூறைக் குடிசையில் வசிப்பதைக் கேட்டு எங்கள் பிரபு மிகவும் வருத்தப்படுகின்றார். தாங்கள் அவரது இளமைத்தோழி. அவர் இல்லமே தங்கள் இல்லமாயிருக்கின்றது. ஆயினும் தாங்கள் அங்கே வந்து இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர் தங்கள் பிதாவின் வீட்டை கடன்காரர்களிடத்திலிருந்து கிரயத்திற்கு வாங்கியிருக்கிறார். அதை உங்களுக்குத் தானமாய்க் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் தாங்கள் அங்கே போய் வசிக்கும்படி பிரார்த்திப்பதாய்த் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியனுப்பினார்' என்றாள். ஹிரண்மயிக்கு வறுமைத் துன்பத்தைக் காட்டிலும் தகப்பனார் வீட்டை விட்டு வந்தது அதிக துக்கமாயிருந்தது. எவ்விடத்தில் பாலியத்தில் விளையாடிக்

கொண்டிருந்தாளோ, எவ்விடத்தில் தாய் தந்தைகளுடன் கூடியிருந்தாளோ, எவ்விடத்தில் அவள் தாய்தந்தையர்கள் தேக வியோக மடைந்தனர்களோ, அவ்விடத்தில் மறுபடியும் இந்த நிலைமையில போய் வாசம் செய்வது மிகவும் கஷ்டமாய்த் தோன்றியது. அந்த வீட்டின் சங்கதியைச் சொல்லும் பொழுதே, அவள் கண்களில் நீர் ததும்பி தாரை தாரையாகப் பெருகியது. அவள் பரிசாரிகைக்கு ஆசிகூறி இத்தானத்தை நான் கிரகிப்பது உசிதமன்று. ஆயினும் ஆசையை யடக்கமுடியவில்லை. உங்கள் பிரபு அவர்களுக்கு சகலவித மங்களங்களும் அபிவிர்த்தியாமாறு நான் பிரார்த்திக்தேனென்று போய்சொல்லு' என்றாள்.

பரிசாரிகை வணங்கி உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு போய் விட்டாள். அங்கேயே அமலையும் உட்கார்ந்திருந்தாள். ஹிரண்மயி அவளை நோக்கி, 'அமலா, நான் ஒருத்தியாக அங்கேபோய் வசிக்கமாட்டேன். நீயும் அங்கே வந்து கூட இருக்கவேண்டும் என்றாள்.

அதற்கு அமலை யொப்புக்கொள்ளவே, இருவரும் போய், தனதாஸன் வீட்டில் வாசம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆயினும் அமலை அடிக்கடி புரந்தரன் வீட்டுக்குப்போவதை ஹிரண்மயி அறிந்துகொண்டு, அவ்வாறு செல்லக்கூடாதென மறுத்தாள். அமலை போவதை நிறுத்தி விட்டாள்.

தகப்பன் வீட்டுக்கு வந்தது முதல் அவளுக்கு ஒருவிதத்தில் ஆச்சரியமுண்டாயிற்று. ஒரு நாள் அமலை, 'ஹிரண்மயி, நீ சம்சார நிர்வாஹத்தைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டாம். நீ வெளியே சென்று கஷ்டப்படவேண்டிய அவசிய மில்லை. அந்தப்புரத்தில் எனக்கு சேவகவேலையா யிருக்கின்றது. காசு வரும்படிக்கு யாதொன்றும் குறைவில்லை. நீ வீட்டில் யஜமானியாயிருக்கலாம்' என்று சொன்னாள். அமலையின் கையில் 'ஐவேஜு' நடமாட்டமாயிருப்பதைக் கண்டு ஹிரண்மயிக்கு ஆச்சரிய முண்டாய் அவள் மனதில் பலவித சந்தேகங்கள் தோன்றின.

ஏழாம் அத்தியாயம்.

விவாகமான ஐந்தாம் மாசி மாதம் சுக்கிலபக்ஷ பஞ்சமி வந்தது. ஹிரண்மயி இத்தினத்தை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்தாள். மாலைப் பொழுதில் அப்படியே மனச்சோர் வுற்றவளாய் உட்கார்ந்திருந்தாள். உட்கார்ந்த வண்ணமே, மனதில், 'குருவின் அனுமதிப்படி நாளையத்தினம் முதல் நான் மோதிரத்தை யணிந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அணிவதற்குத் துணிவேனோ? அணியாக்கால் எனக்கென்ன லாபம்? பெரும்பாலும சுவாமிகள் தென்பட்டாலும் தென்படலாம். ஆனால் சுவாமிகளைப் பார்க்க எனக் கிஷ்டமில்லை. இவ்வளவேயன்றி, வெகுகாலமாய் அந்நிய புருஷனுடைய உருவத்தை எதற்காக மனதின்கண் இருத்திவைப்பது! அடக்குவதற் கரிதான இம்மனதைச் சபித்தலே நன்று. இல்லாவிடில், தர்மத்தைத் துறந்து பதிதையாய்ப் போய்விடுவேன்' என்று எண்ணினாள்.

இத்தருவாயில் அமலை விம்மிதத்துடனும் பரபரப்புடனும் வந்து ‘ என்னவோ, பெரும் விபத்து வந்தது போலிருக்கின்றது. எதுவும் தோன்றவில்லை ! என்னவாயிற்றோ ! சொல்லக் கூடவில்லை என்று பயப்பட்டு கூறினாள்.

அமலை-என்னவாயிற்று ? அமலை-அரசனது அந்தப் புரத்தினின்று உனக்காக பல்லக்கு வந்திருக்கின்றது. தாஸதாஸீ ஜனங்கள் வந்திருக்கின்றனர். உன்னை யழைத்துக் கொண்டு போவார்கள் போலும்.

ஹிரண்மயி—உனக்குப் பைத்தியம் பிடித்தது. என்னை அந்தப்புரத்துக்கு ஏன் அழைத்துக்கொண்டு போவார்கள் ?

இவர்கள் இங்ஙனம் உரைபாடிக் கொண்டிக்கையில் இராஜ தூதியானவள் வந்து தண்டனிட்டு இராஜாதிராஜபரம பட்டாரகிய ஸ்ரீமதன தேவன் ஹிரண்மயியை இந்த நிமிஷத்தில் பல்லக்கில் உட்காரவைத்து அந்தப் புரத்துக்கு அழைத்துவரவேண்டு மென்று ஆஞ்ஞாபித்திருக்கின்றா ரெனச் செப்பினாள்.

ஹிரண்மயி ஆச்சிரிய மடைந்தாள். ஆனால் வரமாட்டேனென்று சொல்வதற்கு முடியாது. அரசனது ஆணை தவற வொண்ணாதது. அன்றியும் ராஜாமதன தேவனது அந்தப்புரத்திற்குப் போவதில் எவ்வித சம்சயமும் இல்லை. அவன் பரமதார்மிக னென்றும் ஜிதேந்திரியனென்றும் கீர்த்திபெற்றவன். அவனது பிரதாபத்தினால், எந்த ராஜ புருஷனாயினும் ஸ்திரீகளின் மீது எவ்வித துரா கிருதத்தைப் புரிவதற்கும் துணியமாட்டான்.

ஹிரண்மயி—அமலையைப்பார்த்து, ‘ அமலா, நான் இராஜ தரிசனத்திற்குப் போக உடன்பட்டிருக்கின்றேன். நீயும் என்னுடன் கூடவா ’ என, அவளும் ‘ஆகட்டும்’ என்றனள்.

அவளைக்கூட வழைத்துக்கொண்டு, ஹிரண்மயி பல்லக்கேறி சென்று அரசனது அந்தப்புரத்தினுட் சென்றாள். செட்டியின் மகள் வந்தனளென வாயில் காப்போர் அரசனுக்கறிவித்தனர். இராஜாக்ஞையைப்பெற்று வாயில் காப்போர் ஹிரண்மயியை மாத்திரம் ராஜசமுகத்துக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அமலை வெளியே நின்றாள்.

எட்டாம் அத்தியாயம்.

ஹிரண்மயி—அவனி பாலனைக்கண்டு விம்மித மெய்தினள். அரயன் நீண்ட வுருவமமைந்த புருஷனாயும், கவாடமன்ன மார்பினனாயும்‘ நீண்ட கையினனாயும் நன்றாய் அமைந்த வடிவமுள்ளவனாயும் சிறந்த நுதன் பொருந்தியவனாயும், அகன்று நீண்ட கண்களுள்ளவனாயும் சாந்த மூர்த்தியாயும் விளங்கினான். இவ்வ

ளவு எழிலமைந்த ஆடவர் பெண்களின் காட்சிக்கு அகப்படுவது அரிது. நரேந்திரன் செட்டியின் மகளைக் கண்ணுற்று இத்தகைய கட்டழகிதன் அந்தப்புரத்தில் இருப்பது துர்லபமென வறிந்து கொண்டான்.

அரசன்—ஹிரண்மயி நீதானு ?

ஹிரண்மயி—அடியாள் தங்கள் அடிமை.

அரசன்—நான் உன்னை வரவழைத்த காரணத்தைகேள். நீ, கலியாணம் பண்ணிக் கொண்ட சங்கதி ஞாபகமிருக்கிறதா.

ஹிரண்மயி—ஞாபகம் இருக்கிறது.

அரசன்—அன்றிரவு ஆனந்த ஸவாமிகள் உனக்குக் கொடுத்த மோதிரம் உன்னிடம் இருக்கின்றதா ?

ஹிரண்மயி—மகாராஜா, அம்மோதிரம் என்னிடமிருக்கின்றது. அஃதெல்லாம் மிகவும் இரகசியமான சங்கதி தங்களுக்கு அஃதெவ்வாறு தெரியவந்தது ?

அரசன்—அதற்கு விடைபகராது, 'அம்மோதிரம் எங்கே இருக்கிறது? எனக்குக் காட்டு' என்றனன்.

ஹிரண்மயி—அதனை வீட்டில் வைத்து வந்திருக்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவதற்கு இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்கள் இருக்கின்றன. ஆகையால் அதனைஅணிவதற்கு ஆனந்தஸ்வாமிகள் கூறிய நிஷேதம் இன்னும் நிவாரணமாக வில்லை.

அரசன்—நல்லது. அம்மோதிரத்திற் கநுரூபமான மற்றொரு மோதிரத்தை உன் கணவனுக்கு ஆனந்தஸ்வாமிகள் கொடுத்ததை பார்க்கும் பட்சத்தில் அடையாளத்தினுல் கண்டுபிடிக்க உன்னுல் முடியுமா ?

ஹிரண்மயி—இரண்டு மோதிரங்களும் சமானமானவை யாகையால் அடையாளங் கண்டு பிடிப்பேன்.

அப்பொழுது வாயில் காப்பாள் ஒருத்தி அரசனதாணைப்படி தந்தப் பெட்டி யொன்றைக் கொணர்ந்தனள். அரசன் அப்பெட்டியைத் திறந்து அதனுள்ளிருந்த மோதிரத்தை ஹிரண்மயி கையில் கொடுத்து 'இம்மோதிரம் யாருடையது பார்" என்று கேட்டான்.

ஹிரண்மயி—அதை வாங்கிக்கொண்டு, விளக்கின் வெளிச்சத்தில் பார்த்து, 'தேவா, இம்மோதிரம் என் நாதனுடையதே. ஆயின் தங்களுக்கு, இது எங்கிருந்து கிடைத்தது?' என்று வினவி சிறிது யோசனையுள் ஆழ்ந்து மீண்டும், "தேவ, இதனுல் யான் பதிஹீன ளாயினே னெனக் கருதுகின்றேன். ஏனெனில் ஸ்வஜனங்களற்று மரிப்பவர்களின் பொருள் தங்கள்கோசத்துக்கு

வருகின்றது. இவ்வளவேயன்றி; அவர் உயிருடன் இருப்ப ரேல்,அவர் இதனைத்தியாகம்செய்வது அசம்பவம்! என்றனள்.

அரசன்—(நகைத்து) என்பேச்சை நம்பு; நீ பதிஹீதை அல்லை; சுமங்கலியே.

ஹிரண்மயி—அப்படியாயின், தாங்கள் அவரை வஞ்சித்து இதனை யவரிடத்தி லிருந்து அபஹரித்திருக்கவேண்டும்.

அரசன்—இத்தகைய சாகச வார்த்தையைக் கேட்டு விம்மித முற்று 'நீ மிகவும் சாகசியாயிருக்கின்றாய்! ராஜா மதனதேவன் திருடனென மற்றெவரும் சொல்லவில்லை' என்றான்.

ஹிரண்மயி—இல்லாவிடில், தங்களுக்கு இம்மோதிரம் எங்கேகிடைத்தது?

அரசன்—ஆநந்தஸ்வாமி உன்விவாகத்தின் இராத்திரியில் இதனை யென்கையில் போட்டார்.

அப்போது ஹிரண்மயி வெட்கித் தலைகுனிந்து, 'ஆர்ய புத்திர, என் குற்றத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும். நான் பேதை; அறியாது கடிய மொழிகளைக் கூறினேன்'' என்றாள்.

தி. அ. சுவாமிநாத ஐயர்.

பேகனூர்சிற்றுரை.

27-வது நட்பைப்பற்றி. (நண்பர்=இஷ்டர்).

க்ரீட் (Crete) தீவில் 57-வருஷம் வரையில் ஒரே தூக்கமாய்த்தூங்கின **எபிமேநைடஸ்** (Epimenides). ரோமாபுரிக்கு (Rome) இரண்டாவது அரசர் நயூமா (Numa), ஸிஸிலியில் எட்நா எரிமலை நுழையில் புகுந்த **எம்பிடாக்ளிஸ்** (Empedocles), இறந்தாரைப் பிழைப்புமூட்டிய த்யாநா (Tyana) ஊரவரான அப்பலோனியஸ் (Apollonius), இவர்கள் தெய்வப்பிறப்பினர், ஒண்டியாயிருந்து காலங்கழித்தனர் எனப் பொய்க்கதைகள், கிரிஸ்தவச் சமயத்துக்குப் புறம்பான சமயங்களில் உண்டு. கிரிஸ்தவச்சமயத்தில் ஆதிகாலத்து அடியார்கள், சாமியார்கள், இவர்கள், ஒண்டியாயிருக்கப் பிரிந்தகதைகளோ மெய்யானவை. ஒதுங்கித் தனிமையாய் வாழ்தல் ஒன்றையேகருதுவது யோக்கியமல்ல. விலங்கின் இயல்புற்றார் செய்யும் வேலை அது; அப்படி ஒண்டியாய்த் தனியேவாழ்ந்து தியானத்தில் போதுபோக்கும் நினைப்பு இல்லாதமட்டும், அத்தனித்தவாழ்வில் உயர்வுயாதும் இல்லை. தியானம்செய்யக் கருதி ஒதுக்கத்தில் வாழ்வார்

தெய்வத்தன்மை அடைந்தவராவர். ஆகையால், "கூட்டததைவிட்டு ஒண்டியாய் வாழக்கோருவோர், விலங்குப்பிறப்போ, அல்லது தெய்வப்பிறப்போ இரண்டில் ஒன்று" என்றதைவிட பொய்யும் மெய்யும்கலந்த அவ்வளவு சுருக்கமாய் எழுதல் அருமையானது. தனித்தவாழ்வு எத்தன்மைத்து, எம்மட்டும் அதனை அப்பியசிக்கலாம் என, மனிதர்செம்மையாக அறியமாட்டார்கள். ஜனநெருக்கத்தில் வாழ்தலினாலே மாத்திரம் அறிவின் எழுச்சிக்கு விரோதமான இணக்கம் ஏற்பட்டுவிடாது. பத்துபேர், ஓர் இடத்தில் சேர்வதினால் 10-படங்களைச் சேர்த்துவைப்பதைக்காட்டிலும் அறிவிற்கு ஊனம் ஒன்றும்நேரிடாது. பத்துப்பேர் கூடி அன்பின்றிப்பேசினாலும் 10-வாத்தியங்களை வாசிப்பதினால் உண்டாகும் ஓசையைவிட அறிவு அழிதற்கு ஏது ஒன்றுமில்லாமல் இருக்கலாம். "குடிகள் அடர்ந்த பெரிய ஊரில்தான், தனிமையைவிசேஷமாய் அநுபவிக்கலாம்." என்ற லத்தின் பாஷைப் பழமொழியானது, உண்மையைச் சரியாய் விளக்குவது. விரிந்த ஊரில் நண்பினர் சிதறிக் குடியிருப்பர், அவ்வளவுவிரிவு இல்லாத சிறிய ஊரில் வசிப்பவரைப்போல நெருங்கார். எமது பட்சமோவென்றால் மெய்யான நண்பினர் கிடைக்காமையே கடுமையான தனிமையாம். மெய்யான நண்பினர் இல்லாதார் இருப்பிடம்தான் காணலாம். நட்புக்கு அமையாத இயல்பினரை விலங்குப்பிறப்பாகச் சொல்லல்வேண்டும். அவர் மனிதப்பிறப்பல்லர்.

அகத்து எழுச்சியால் உள்ளம் பொங்குவதை வெளியிட்டு ஆறுவது இஷ்டர்களைப் படைத்தார்க்குக் கிடைக்கும் முதற் பிரயோசனம். உள் உடலில் உப்புசம், வீக்கம் உண்டாய், அழுக்கு அடரும் நோய், எப்படி ஆபத்தானதோ, மருந்துகொடுத்து அழுக்கை வெளிப்படுத்தி அந்நோயை எப்படி தீர்க்கிறோமோ, உள்ளத்து நடவடிக்கையும் அத்தன்மைத்து, உள்ளத்தின் கோளாறுகளுக்கு மெய்யான நண்பர்தான் சரியான சிகிச்சையாவர். நமது துயரங்கள், உவப்புகள், அநுதாபங்கள், ஆசைகள், சந்தேகங்கள் யோசனைகள்; உள்ளத்தை அழுத்துவன. இவற்றைக்கரவாது நண்பரிடத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம். கோயில் பாதிரிமாரிடத்தில் நாம் செய்ததப்புகளை விளம்புவதுபோல நண்பர்களிடத்தில் நமது அநுதாபங்களைத் தெரியப்படுத்துவதினாலும் மனது ஆறுகின்றது.

நண்பர் இவ்வாறு அவசியம் வேண்டியிருப்பதைக்கருதி, அரசுபுரிந்த பெரியோரும் நண்பர்களை நாடினதைக்கேட்க வேடிக்கையாயிருக்கும். தமது க்ஷேமத்துக்கும் மேன்மைக்கும் குறைவுநேரிட்டாலும் குற்றம் இல்லை என இஷ்டரைநாடினர். அரசகுலத்தில் பிறந்தார்க்கு ஈடானவர் தம்நாட்டில் கிடையாததலின், தாழ்ந்தாரை உயர்த்தி, இதனால் காரியவிரோதங்கள் இருப்பினும், அவர்களுடன்தழுவி நடக்கவேண்டியிருக்கிறது.

அரசர்தம் கருணையினாலோ, வார்த்தை யாடிக்கொண்டிருக்கவோ, இவ்வாறு அரசர்களால் உயர்த்தப்பெற்றோர்க்கு அந்தரங்கர் எனப்பெயரிடுவது வழக்கம். அந்தரங்கர் என்பதைவிட, லத்தின்பாஷையில் சொல்வதுபோல, கவலையைப் பங்கிட்டுக்கொள்வோர் எனல் மிகப்பொருத்தமானது.

இப்பெயரினால் நிஜச்சங்கதி சரியாய் விளங்கும். புத்தியீனவரசர், கோழைமனதினர் இவர்களேயன்றி, புத்திவலிவுபெற்ற வரசர்களும் சூக்குமப்புத்தியுரும் இஷ்டர்களைப் பொறுக்கிவைத்துக் கொண்டதுண்டு, வயிற்றுப்பிழைப்புக்காகத் தம்மிடத்தில் அடிமைப்பட்டாரையும் சிநேகத்துக்காகத் தாமே உயர்த்திச் சிநேகிதர்களாகத் தாமும்நடத்தி, நாட்டார் தம்மிருவரையும் சிநேகிதர்களாக எண்ண விடக்கொடுத்துச், சாதாரணச் சிநேகிதர் இருவர் எப்படிப் பேசிக்கொள்வார்களோ, அப்படியே அரசர்களும் பேசிப்பழகினதுண்டு.

ரோமாபுரியில் ஆதிக்கம்பெற்ற **எல். ஸல்லா** வானவர்: (L. Sulla) பிற்பாடு மகத்துப் பட்டம் பெற்ற **பாம்பிக்கு** (Pompey) விசேஷவிடங்கொடுத்து **ஸல்லாவுக்கும்** தாம்மிஞ்சினவர் என **பாம்பி** குலாவுதலாச்சுது. எப்படியென்றால், ஸல்லா கோரிய ஊர்நாட்டாமைத்தனத்துக்குப் போட்டியாய்வந்த மற்றொருவருக்குப் **பாம்பி**, தாம் பாடுபட்டு, இச்சங்கதி ஸல்லாவுக்குத் தெரிந்து ஸல்லா வெகுண்டு ஓங்கிப்பேசவே, "மறையும் சூரியனை யார் மதிப்பர், கிளம்பும் சூரியனையேமதிப்பர்" என அவ்வளவு அலட்சியமாய் **பாம்பி** பேசி யடக்கினர்.

ஜூலியஸ்ஸீஸரால் (Julius Cæsar) டெஸிமஸ்ப்ரூடஸுக்கு (Decimus Brutus) இடங்கொடுக்கப்பட்டு, இவர்மேல் அவர் மோகம் ஏறித், தன்வார்ஸுக்குப் பிற்பட்ட பாத்தியத்தைத் தம் உயில் பத்திரத்தில் ப்ரூடஸுக்கு எழுதி வைத்தார். இவரே ஸீஸர் கொலைக்கு ஏற்பட்டார். எப்படியெனில், சகுனங்கள் விரோதமாயிருந்ததற்காகவும், **கால்பர்னியா** (Calpurnia) கண்டகனவின் நிமித்தியத்தினாலும், துரைத்தனச்சபையை நீக்கிவிடலாமாவென, ஸீஸர் யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில்; ஸீஸர் கையைப்பிடித்து ஆஸனத்திலிருந்து எழுப்பி, மனைவிக்கு இன்னுமொருதரம் நல்லகனவு கிடைக்கிறவரையில் துரைத்தனச்சபையை நீக்காமல் வைத்துக்கொள்ள, இந்த **ப்ரூடஸ்**தான் தூண்டினது!

ஸிஸரோவின் (Cicero) **பிலிப்பிக்ஸில்** (Philippics) வரைந்திருக்கிற **அண்டோனியஸால்** எழுதப்பட்ட நிருபத்தில், **ஸீஸருக்கு** சூாயம் இட்டாரென ப்ரூடஸை கண்டிருக்கிறது.

இழிகுலத்தரான **அக்ரிப்பாவை** (Agrippa) **அகஸ்டஸ்** (Augustus) மிகவும் உயர்த்திவிட்டபடியால், தனபெண்ணையாருக்கு மணக்கலாமென **அகஸ்டஸ்**, மெஸிநாஸுடன் (Maecenas) கலந்தகாலத்தில் இவர், "அக்ரி

பாவுக்கு, மணந்தால் ஆச்சு, இன்றேல், அக்ரிபாவை கொலைசெய்யவேண்டும். இவ்விரண்டு யோசனையைத்தவிர, வேறுயோசனைக்கு இடம் இல்லை, அவ்வளவுசலுகை அக்ரிபாவுக்குக் கொடுத்தாய்விட்டது" என மெஸிநஸ் சொல்லச்சங்கோசப்படவில்லை. டைபீரியஸ்ஸீஸருக்கும் (Teberius Caesar) ஸெஜானஸுக்கும் (Sejanus), நைச்சியம் விசேஷப்பட்டதின்மேல் அவர்களிருவரையும் சோழர் எனமுர்கள். இவர்க்கு அவர் எழுதியநிருபத்தில் அவர் கூறுவதாவது, "நமது ஒருமையின நிமித்தம் இச்சங்கதிகளை உம்மிடத்தில் மறைக்கக்கூடவில்லை." இவ்விருவர்க்கு மிகுந்த ஒருமையைப் பார்த்து நட்பு என்னும் அம்மைக்குத் துரைச்சனத்தார் பீடம் ஒன்று சமர்ப்பித்தனர். செப்டிமஸ் ஸெவரஸுக்கும் (Septimus Severus) ப்ளாஷியானஸுக்கும் (Plautianus) இதேதினுசான ஒருமைப்பாடு உண்டாய், ப்ளாஷியானஸினுடைய பெண்ணை மணந்துகொள்ளும்படி தன்மூத்தகுமாரனைக் கட்டாயப்படுத்தினுர். ப்ளாஷியானஸுக்குப் பரிந்து குமாரனை அவமானப்படுத்தவர்; "அவர்மேல் எனக்கிருக்கும் நேசத்துக்காக எனக்குப்பின் அவர் உயிரோடிருக்கட்டும்" எனத், துரைத்தனச் சபையாருக்கு எழுதவும் எழுதினுர். மேலே எடுத்து உதகரித்தமன்னர் ட்ரேஜன், மார்கஸ் ஓரீலியஸ் இவர்களைப்போன்ற சாதுத்தன்மயராயின் இளகியநெஞ்சத்தால் சிநேகிதர்களை வைத்துக்கொள்ளலாச்சுது எனலாம்; இஷ்டம்பாராட்டியதாக மேலேகாட்டிய மன்னரெல்லாம் வல்நெஞ்சராயும் கடுமையான அமல்செய்வராயும் சொந்தநன்மை கருதுகிறவரரயும் இருந்தபடியால் இம்மையில் மனிதர்க்குக் கிடைக்கக்கூடிய செல்வம், தமக்குக்கிடைத்திருந்தும் தமக்கு ஒத்த நண்பர் இல்லாவிடின், தமது இன்பநுகர்ச்சி அரைவாசி குறையும் என, அவர் நம்பினதைக் காட்டுகிறது. தமக்குப்பிள்ளை பெண்டுகள் இருந்தும் நண்பரை நாடினர், பிள்ளை பெண்டுகளோடே கூட நண்பரும் அவஸியயம் வேண்டியிருப்பது இதனுல் விசிதமாகிறது.

தம் ரகசியங்களை யாரிடத்திலும் சொல்வதில்லை, இரண்டொன்றைச் சொன்னுலும், மனதில் மிக்கவருத்தப்படுத்தும் ரகசியங்களை எவ்வளவேனும் வெளியிடுகிறதில்லையெனத் தன்முதல் எஜமானர், கெட்டியுடல, ட்யூக்சார்லஸ்-என்பவரைப்பற்றி (Duke Charles, the Hardy) காமிநியஸ் (Comineus) எழுதியவதை நாம் மறக்கலாகாது. இவ்வளவு தம்நினைப்புகளை அடக்கிப்போய் அவர்க்குக் கிழவயது ஆன பிறகு, அவர் அறிவு தளர்ந்து, மெலிந்து விட்டது என்றும் காமிநியஸ் சொல்கிருர். காமிநியஸுக்கு இரண்டாம் எஜமானராக ஏற்பட்ட 11 - வது-லூயி-என்பவரைப்பற்றியும் அதேப்பிரகாரம் அவர் எழுதியிருந்தாலும் பொருந்தும். 11-வது-லூயி - யும். நினைவுகளையடக்கித்துன்பப்பட்டார். "உனது உள்ளத்தையே நீ உண்ணதே" என உவமையாய்ப் பிதாகொரஸ் (Pythagoras) உரைத்தது, மறைபொருளாயினும் ஏற்றமொழியாம்.

தமது அந்தரங்கங்களைச்சொல்லும்படியான நண்பர் கிடையாதாரைப்பற்றி, அவர்கள் தம் உள்ளத்தையே புசிப்பதாய்ப் பேசுவது, அதிசயோக்திப் பிழையானாலும், ஒருவாறு நிஜமே. நண்பரால் ஆகும் முதல் பிரயோசனத்தைப் பற்றி நான் முடிவில் செல்லவேண்டிய இன்னுமொரு அதிசயம் என்னவென்றால், நண்பரிருப்பதினால் இரட்டை லாபம் கிடைக்கிறது, நமது இன்ப நுகர்ச்சி இரட்டிக்கிறது, துயரம் பேர்பாதியாகிறது. தமக்கு உண்டான உவப்பை தம் இஷ்டரிடத்தில் கூறுவதினால், உவப்பு, ஜாஸ்தியாகிறது; துயரத்தைக்கூறின், துயரம் தணிகிறது. இரஸவாத நூலர் தமது மருந்து, பல்வழியிலும் வேலைசெய்து நோயை நீக்கி, உடலைக்காப்பாற்றுமே தவிரப் பிரதிகூலம் செய்யாதென விளம்புவதுபோல், இஷ்டர் என்னும் மருந்தும் உள்ளத்துக்குஅத்தன்மைத்து. இரஸவாதநூலார்பேச்சுத்தான் எதற்கு. இயற்கையைப்பார்த்தாலே தெரியும், செயற்கையினால் இயற்கை வலிவுறும், புறத்ததான அதிர்ச்சியை சேர்க்கையானது சரியாய்த் தாக்கிக்காப்பாற்றும், உள்ளத்துச்சங்கதிகளிலும் நேசம் அவ்வாறு பயன்படும்,

அந்தக்கரணத்துக் கோளாறுகளை ஒழிக்க இஷ்டர்கள் உதவுகிறதை முதல் பிரயோசனமாய்க் காட்டி, யப்படியே மயங்கிய அறிவைத்தெளிய வைப்பதும் இஷ்டர்களால் உண்டாகும் இரண்டாம் பிரயோசனமாவது. அந்தக்கரணக் கோளாறுகள் இஷ்டர்களால் நிவர்த்தியாகிச் சரியான நிலைமையடைவது எப்படியோ அப்படி அறிவுமயங்கி குழம்புங்கால், இஷ்டர்களால் அறிவுதெளியும். இஷ்டர் நம்பிக்கையாய்மொழியும் நற்புத்திக்கு இத்திறமை உண்டு என்பது மாத்திரமே யல்லாமல், தம்மனதில் பல நினைப்புகள் உண்டாய்க் குழம்பும்போது, எவரிடத்தில் தம் எண்ணங்களைச் சொல்லினும், எண்ணங்கள் தெளிந்து, மயக்கம் நீங்கும். எடுத்துச்சொல்லும் போது எண்ணங்களைப் பலவாறாய் மாற்றிக் கோர்த்து வெளியிடவேண்டி யிருக்கிறது, தமக்கே குழப்பமாயிருந்த எண்ணங்கள் தெளிந்து அறிவுக்கு ஒளியுண்டாய், அறிவு நடைபெறும், ஒருநாள்முழுவதும் சிந்தனைசெய்வதைவிட தாமே ஒருமணிநேரம் இஷ்டரிடத்தில் வார்த்தையாடுவதினால், அதிகத் தெளிவு அறிவுக்கு உண்டாகிறது.

வார்த்தையாடுவது, சித்திரம் எழுதும் துணியைப் போன்றது, சித்திரக்காரர் கற்பனை துணியில் விரிவு அடைகிற மாதிரியாய் பேச்சினால் உள்ளத்து எண்ணங்கள் விரிவு அடையும், பேசாது உள்ளே யிருந்தால் மூட்டமாயிருக்கும், எனப் பார்ஸிகவரசரைப் பார்த்து, தெமிஸ் டாக்ளிஸ் (Themistocles) உரைத்தது உண்மையாம். நம்மிலும் அறிவில் சிறந்து புத்திசொல்லத்தகுந்த இஷ்டர்களாலே தான் அறிவு ஒளிஅடையும் என்பதில்லை. சிறந்த அறிவுபெற்ற இஷ்டர்கள் கலந்தால் உத்தமந்தான், மற்றெவர்க்கு எடுத்துத் தம் நினைப்புகளைச் சொன்னாலும் தம் உள்ளத்தில் புதிய ஒளி உண்

டாகிறது. அறுக்க உதவாச் சாணைக்கல்லால் கத்தி கூராய் அறுப்பதுபோலத் தமக்குப் பயன்படாச் சிற்றறிவினரிடத்திலும், நமது எண்ணங்களை எடுத்துக் கூறுகையில் நமது அறிவு சீர்ப்படுகிறது. எடுத்துக்கூறி வார்த்தையாட இஷ்டர் இல்லாவிடின், ஒருபொம்மையை எதிரில் வைத்துக்கொண்டாவது ஒருவர்தம் எண்ணங்களைப் பிரஸ்தாபிப்பதில் குணம் உண்டு என்னும்படி பக்கத்தில் ஒருவரை இஷ்டர் என வைத்துப்பேசுவதில் அவ்வளவு பிரயோசனமிருக்கிறதாகிறது.

இப்படிச்சரியான இஷ்டர்களால் ஆகக்கூடிய இரண்டாவது பிரயோசனத்தில் சேர்ந்த மற்றொரு சங்கதியைக்கூறினால் இரண்டாவது பிரயோசனமுற்றுறும். அதாவது இஷ்டர் சொல்லும் இதமானபேச்சே இரண்டாம்பிரயோசனம். இச்சங்கதி வெளிப்படையானது தம் விடுமொழியில் ஹெராக்ளிடஸ் (Heracletus) உரைப்பதாவது, "வறட்சியான ஒளி உத்தமம்". ஒருவர்க்குத் தம் சொந்த அறிவினால் விளங்கும் ஒளியைவிட மற்றொருவர் புத்திசொல்லவரும் ஒளி சாமக்குரோதங்களால் அவ்வளவுகோணியதன்று. நமது நினைப்புக்கும் நமது விவகாரத்தைப்பற்றி இஷ்டர்க்கு உண்டாம் நினைப்புக்கும் உள்ளதாரதம்மியம் எவ்வளவென்றால் இதம்கோரும் இஷ்டர்க்கும் நம்மை முகஸ்துதிசெய்து ஏமாற்றக்கோருவோர்க்கும் எவ்வளவு தாரதம்மியமோ அவ்வளவாம். ஒருவர் தம்மைத்தாமே வியந்துகொள்வதைவிட ஜாஸ்தியாய் மற்றையவர் முகஸ்துதிசெய்யலாகாதாதலால் அவ்வாறு தம்மைத்தாமேவியந்து மோசம்போவதற்கு, இதமான இஷ்டர் பேச்சுத்தான் பரிகாரம். இஷ்டர் நமக்கு சதியைப்பற்றிப் புத்திசொல்வது இருவழிப்பட்டது. நமது நடவடிக்கையைப்பற்றி புத்திசொல்லலாம். நமது பிழைப்புத்தொழிலைப்பற்றி புத்திசொல்லலாம். நமது நடவடிக்கை ஊரார்க்கு ஒப்பாயிருக்கவேண்டிய விஷயத்தில் நமது இதமான அன்பர்பேச்சு மிகவும்பிரயோசனமாம். ஏனென்றால், தம் நடத்தையைப்பற்றி அவரவரே பரிசோதித்துப் போவதானால் கடுமைஜாஸ்திப்படும், நன்னடக்கை நூல்களைப்படித்தறியலாமென்றாலோ, அதனால் மனம் இளகுதல் மிகவும்மட்டு, மற்றவர்களிடத்தில் நமது குற்றங்கள் வெளிப்படுவதைக் குறித்து ஒழிக்கலாமென்றாலும் மற்றவர்சங்கதி நமக்குப்பொருந்தாமல் நிற்கும் இதமான இஷ்டர்பேச்சே, கேட்கவும் அநுசரிக்கவும் தகுதியானது. இதம்சொல்ல இஷ்டர் இல்லாமையினால் பெரும்பாலார் செய்யும் பிசகுகளையும் அசந்தர்ப்பங்களையும் யோசிக்க எவ்வளவு விசித்திரமாயிருக்கிறது. அதனால் பொருள் நஷ்டம் மான நஷ்டம் எவ்வளவோ நேரிடுகிறது எப்போதாவதுகண்ணாடியில் முகத்தைப்பார்த்து உடனே தம் முகஜாடையை மனிதர்மறப்பது உண்டு என்று ஸேன்ட் ஜேம்ஸ் சொல்லும் பிரகாரம் அநேகர் தம் ஞாபகம் இன்றிநடப்பது உண்டு.

பிழைப்புத்தொழிலில் இஷ்டர்பேச்சு உதவுவதைப்பற்றியோ என்றால், ஒற்றைக்கண்பார்வையே போதும் இரட்டைக்கண்பார்வையால் எப்படி விசேஷப் பிரயோசனமிருக்கிறது, ஆட்டத்தில் சேர்ந்தான்கவனம் சிறந்தது, ஆட்டத்தை சும்மாப்பார்ப்பார் கவனம் அவ்வளவு விசேஷமானதல்ல, கோபமூண்டவன் அறிவு துலக்கமானது, கோபம்கொள்ளாதுபக்கத்தில் நிற்பான் அறிவுக்குத்துலக்கம்மட்டு. துப்பாக்கியை ஒன்றின்பேரில் சுமத்தி சுடுவதில் என்னவிசேஷமிருக்கிறது, கையில்பிடித்து சுடுவதில் காரியத்தாழ்வு இல்லையே, இப்படியெல்லாம் பிதற்றித் தம்மைத்தாம் மதித்துத் தம்மறிவினாலேயே எல்லாக்காரியங்களையுஞ் சாதிக்கலாம் என எண்ணிக்கொள்ளல் தப்பிதம். எவ்வளவு தம்வேலையில் தாம்பாடுபட்டும் இதமான இஷ்டர்பேச்சினால்தான் வேலைமுடியும். அப்படியானால், பல இஷ்டர்கள்பேச்சை கேட்கலாமோவென்றாலும் ஒரு காரியத்தில் ஒரு இஷ்டரது பேச்சும், மற்றொருசமயத்தில் வேறொருவர் பேச்சும்கேட்டு, நடப்போமே யென்றாலும், ஒருவர்பேச்சையும் கேட்காததைவிட இவ்வழியோக்கியந்தான். பலரைக்கேட்டு ஒழுகுவதில் கெடுதியாவது:—முதல் முதல் குணமானபேச்சு பிறக்காமலே போய்விடலாம், இஷ்டர் சரியானபாத்திரமாகாவிடின், யோசனைசொல்லுங்கால் தம்தம் நோக்கத்துக்குத்தக்கபடி மாற்றிப்புறட்டி இஷ்டர்சாதாரணமாய்ப் புத்திசொல்வார்கள். இரண்டாவது, இஷ்டர்சொல்லும்பேச்சில் தீங்குவரலாம், அவர் மனப்பூர்வகமாய்ச் சொல்லியபேச்சாயினும், அதனில் சாதகபாதகங்கள் கலந்திருக்கும். நோய்க்காக வைத்தியரை அழைத்தால், அவர் நோயைத்தீர்க்கத் தெரிந்தவராயினும், நமது உடல்கூறுபாட்டை யறியாதிருக்கலாம். நோய்தீர்ந்தும் மற்றப்படி உடல்கெட்டு மரணம்சம்பவிக்கலாம். பலபேர் யோசனையில் இத்தப்பாதகம் உண்டு, அப்படிக்கன்றி நமது நீக்குப்போக்குகளை முற்றிலும் அறிந்த இஷ்டர் ஒருவரையே நம்பிப்போனால், இந்தக்காரியத்தில் இப்படிசாதகம் செய்துகொண்டாலும் மற்றக்காரியத்தில் இப்படிபாதகம் உண்டாகிறதே என அவர் யோசிப்பர், ஆகையால் பலபேர் ஆலோசனைவேண்டாம், அதனால் கலவரம் ஜாஸ்தி வேலை நடக்கவேண்டியதற்கு உபயோகப்படாது.

இஷ்டரால் ஆகும்பிரயோசனம்:—முதலாவது காமக்குரோதங்களினது ஆட்டமிராது. இரண்டாவது அறிவுதெளியும். மூன்றாவது பிரயோசனமோ மாதளம்பழத்தில் முத்துசிதறியிருப்பதுபோல் பலதுறையுள்ளது. ஒருவர்க்காக அவரது இஷ்டர்வேலைகளில் பிரவேசித்து தாமேவேலையை நடத்தும்படி யிருப்பது. மூன்றாம்பிரயோசனம், இங்கு இஷ்டர்களால், ஆகத்தக்கதைப் பார்க்கவேண்டுமானால், இவ்வுலகில் ஒருவர் தாமே தம் வேலையைப்பார்ப்பதில் மரியாதைக்கு விரோதம் எத்தனை சமயங்களில் நேரிடும்படி யிருக்கிறது என யோசித்தால்போதும். ஆனதுபற்றியே

"இதமான இஷ்டரைத் தாமாகப்பாவிக்க வேண்டியது", தம்மைவிட சிறந்தவராவர் எனினுமமையும். அநேகர் வாழ்நாள் வரையில் சுகமாய் வாழ்ந்து சில காரியங்களில் அன்பு பாராட்டி, நிறைவேறுமுன் காலஞ்செய்து விடுகிறார்கள். தம்குழந்தைக்கு ஏதோ ஒருகாரியத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டியிருக்கும், கோரிய ஒரு வேலையைப்பூர்த்திசெய்து நடத்தவேண்டியிருக்கும், இப்பேர்ப்பட்டது எவ்வளவோ வுண்டு. இதமான இஷ்டர் சகாயத்தால் தம் காலத்துக்குப் பின் தம் கருத்து இயலும், எவருக்கும் தம் உடலில் உயிர் ஒன்று வெளிக்காரியங்களில் உயிர் ஒன்று ஆக உயிர் இரண்டு உண்டு. தாமோ ஒரேவிடத்தில் இருப்பர், தம் வேலையோ பலவிடங்களில் கிடக்கும், ஆப்தமான இஷ்டர்கள் உண்டாயின் இஷ்டர்கள் வெளிக்காரியங்களில் பிரிந்து நின்று வேலை பார்ப்பர். தாமே நேரே நின்று நடத்தத்தகாதவேலை எத்தனை இருக்கின்றன. நம்பெருமையை நாம் குலாவலாமா, நம்மை நாமே புகழலாமா, இரந்து கேட்பது எப்பொழுதும் யோக்கியமாமா? நாமே நேரே நடத்தக்கூடாத இன்னும் எத்தனை சங்கதிகள் உண்டு. இப்பேர்ப்பட்ட சங்கதிகளில் நாம் நேரே நிற்பது அவமானமாயும், நமது இஷ்டர்கள் நமக்காகப் போய் முன்னிற்பது எவ்வளவு மானமாயும் இருக்கிறது. ஒருவர்க்கே எத்தனை துறைகளும் முறைகளும் ஏற்படுகின்றன. குமாரனிடத்தில் பேசுங்கால் தாம் தகப்பனார் மரியாதையை விடாமற் பேசவேண்டியிருக்கிறது. பெண்சாதியினிடத்தில் பேசப் போனால் கணவன் மரியாதை இருந்தே தீரும், விரோதியானிடத்தில் பேசப்போனால் சமயத்துக்குத் தக்கவாறு இஷ்டர் பேசலாமே யொழிய நாம் பேசப்போனால் நம்முடைய மரியாதை தவிரக்கூடவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட சமயங்களுக்குக் கணக்கேயில்லை; தாம் நேரே நடவடிக்கை நடத்த அசந்தர்ப்பப்படும்போது, இஷ்டர்கள் நேர்ந்தால் சரி, நேராராயின் அவ்வேலையை முற்றிலும் துறப்பதே உத்தமம்.

டி. ஆர். இராமநாதய்யர்.

ருக்குமணி சரித்திரம்.

அத்தியாயம். 2.

" அத்தான் மோசம் போனமே" என்று சொல்லிக்கொண்டு, சீட்டுக்களை யெடுத்துச் சுப்பையர் கையில் கிருஷ்ணையர் கொடுத்தார்."

" அப்பவே, நன்னாப்பாக்கச் சொன்னேனே."

" ஆமாம், அப்ப பாத்தேன் ஆப்படவேல்லையே."

"நடக்கறதுபோ மேல்க்காரியத்தைப்பாப்போம்."

"ஏன்த்தான், ஒங்க மாப்ளேக்கி வயசென்னுச்சு."

"பன்னண்டு வயசு ரொம்பி ஆறுமாச மாச்சாம் இப்பபார்ப்பமே. நம்ப ருக்குமணிக்கேத்த ஆம்டையான்னுதான். அடுத்தாத்து ராமசாமய்யருஞ் சொன்னார்."

"நம்ப ருக்குமணிக்கும் பன்னன்டறை வயசாயிட்டாப்லேற்கே."

"ஆமாம், பதிமூணுநாள் அவனுக்கிவள் சின்னவளாம். ஊருக்கு முன்னே மொறை வச்சுக்கூட்டுடாதே, எல்லாம் ஒருவழியா ஏற்பாடாகட்டம்."

"கட்டாயம் ஏற்பாடாய்குன்னு சொனனீரே."

"சகுனத்தை பாத்துன்னுடா சொன்னேன்."

"சகுனம் பலிக்சறத்துக்கென்ன தடை நம்ப பெரியவாள்ளாஞ் சொல்லிருக்காளே."

"அதெல்லாங் கடக்கறது ரொக்கமாப்பணம் வேணுமேடா என்னடா பன்றது."

"நம்ம ஆனா. ருனா. ரனா. சொக்கலிங்கஞ்செட்டி கடைதான் இருக்கே."

"வழியாக்குடுப்பனா."

"கல்யாண நாளோல்யோ இது. நம்ம தாட்சணியத்துக்கு வேனு ஒண்ணரை வட்டிக்குக் குடுப்பன் அவன்."

"வட்டி ஜாஸ்திதான். எல்லாத்துக்கும் வர ஞெண்ணு ஏற்பாடாய்ட்டு தானு, அவனைப் போய்க் கெஞ்சிக் கூத்தாடிப்பாப்போம்."

"அதுக்கெல்லாம் சிறியவனன்னே அவன்."

"நம்மாலே ஆனமட்டும் பாப்பமே பலிச்சாப்பலிக்கறது பலிக்காத போனுப்போறது."

வண்டி திருவையாறு வந்து சேர்ந்தது. இவ்விருவரும் அண்டையிலிருந்த காவிரிக்குச் சென்று ஊற்றிறைத்து ஸ்நானம் செய்து விபூதி ருத்ராக்ஷந்தரித்து ஜபஞ்செய்து விட்டு காவிரியினின்றும் புறப்பட்டு அக்கிராமத்துக்கு வந்து பஞ்சநந்த ஸ்வாமி கோவிலுட்புக்கு சுவாமி தெரிசனஞ் செய்து விட்டு கீழ்த்தெருவிலிருக்கும் சுப்பையரது மைத்துனன் வெங்கட்ராமய்யரகத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தார்கள். வெங்கட்ராமய்யர் உள்ளே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். சுப்பையரில்லத்துட் சென்றவுடன், வெங்கட்ராமய்யர் எழுந்து ஆசனங்கொடுத்து "வரணம் வரணம், வரணம்" என்று மிக வன்பாக வழைத்து, "அடியே ஆர் டி உள்ளே, காலலம்பரத்துக்கு ஜலங்கொண்டா" என்று சொல்லி மனைவியை யழைத்தார்.

மனைவி உள்ளேயிருந்து சற்று நேரம் பொறுத்து வர, சுப்பையருங் கிருஷ்ணையருமாகக் காலைச் சுத்தி செய்துகொண்டு வெங்கட்ராமய்யருடன் சாப்பாட்டு வேளை வரைக்கும் உட்கார்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். வெங்கடராமய்யர் "அவாளாரு" என்று கிருஷ்ணையரைச் சுட்டிக்கேட்டார்.

"எனக்கு நேர் அம்மாஞ்சி கிருஷ்ணன்னு நாமதேயம்" என்றார் சுப்பையர்.

"ஏதோ பகவதனுக் ரகத்தாலே அவாளுக்குண்டு. அவளழகை இன்னிக்கெல்லாம் பாத்துக்கிண்டிருக்கலாம். அவளுக்கும் ஒங்கங்குட்டிக்குதான் ஏர்வைன்னு நான்தான் சொல்லி யனுப்பிச்சேன். சொல்லியனுப்பிச்சத்து மேலே அவா வந்திருக்காள்."

"நல்லது, ப்ராப்தியிருந்தா நடக்கிறது, வெங்கட்ராமையரே நீங்க இருக்கச்சே நமக்கெதானுங் கொரைவு உண்டோ."

"ஜாதகம் இங்கதானே இருக்கு."

"பாத்து நாளைக்கி எடுத்துத்தரேன்."

"நம்ம ஜாதகம் வேணுமோ."

"இருந்தாக் குடுத்துட் டுப்போங்கோ நீங்க பாத்தா சரித்தான்."

"சகுனங் கிகுனமெல்லாம் நன்னாத்தான் ஆயிருக்கு."

"போய்ட்டுவர ளா; காரிய மிருக்காப்லே தான்ருக்கு."

"ஒண்ணுமில்லை இதான் காரியம்."

"நாளைக்குக்கட்டாயம் பார்த்து எடுத்துத்தரேன்."

"போய்ட்டு வரேன்."

சுப்பையரும் "போய்ட்டு வரேன்" என்று சொன்னார்.

"ஆகா" என்று சொல்லி விட்டு ஐயாசாமி ஐயர் உள்ளே போய் விட்டார்.

பிறகு சாப்பாடாச்சுது. அம்மாஞ்சி கிருஷ்ணையர் சாப்பாடானவுடன் படுத்துறங்கி விட்டார், மற்றிருவரும் புறப்பட்டு, சகுனம் முதலியவைகளைச் செவ்வையாய்ப் பார்த்துக்கொண்டு ஐயாசாமி அய்யர்வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். பதினைந்து நிமிஷ தேசகாலத்துக்கெல்லாம் ஐயாசாமி அய்யர் வீடுபோய்ச்சேர்ந்து, அப்பொழுது அவர் போஜனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தமையால், சற்று நேரம் வீட்டுத்திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு ஐயாசாமி அய்யர் வர அநேக விஷயங்களைப்பற்றி வேடிக்கையாய்ப் பேசிக்கொண்டிருந்து விட்டு வெங்கட்ராமய்யர் வந்த விஷயத்தைப்பற்றி வெகு நயமாக ஆரம்பித்தார். ஐயாசாமி ஐயரை நோக்கி,

"பையன் ஜாதகமிருந்தால் கொஞ்சம் குடுங்கோ பார்ப்போம்" என்றார்.

"என்னத்துக்கு."

"இவாளை என்னோடே வந்திருக்காளே இவாளைத் தெரிஞ்சிருக்கலாமே."

"ஆரு தெரியலியே."

"இருக்கறது சியாழி, சுப்பையரவாள் என்னு சொல்லுவாள்."

"அப்படியா."

"நல்ல சம்பன்னுள். நம்ம தங்கையைத்தான் குடுத்ருக்கு அவாளுக்கு. ஒரு கன்னிகை.

"ஊஹு !! எனக்கித்தனை நாளாய்த் தெரியாது."

"அதுக்கென்ன இவ்விடத்துக் கென்னபொது அபுருவமாயிருக்கே."

"அடிக்கடிதான் வந்து கண்டிருக்கேனே."

"என்னமோ நீங்கதான் அப்படி சொல்ரகள்."

"இவ்விடத்திலே ஐயா சாமய்யர்னு ஒரு பெரிய மிராஸ்தாரிருக்காராமே."

"ஆமாம்."

"அவருக்கொரு பையன்ருக்காளுமே."

"ஆமாம் இருக்கான். அழகா நன்னுயிருப்பன்."

"நம்மாத்துக் குட்டிக்கி————."

"ஆமம் ஏற்பாடு பண்ணிப்பிட்றது. பொண்ணும் பிள்ளையு மொவ்வுமா, பார்த்துண்டகளா."

"பதிமூணுநாள் பெரியவனு மிந்தப்பையன், நம்ம குட்டியெவிட."

"ஆனுசரி, பாதகமில்லை. சாப்ட உடனே அதாங்காரியம் நமக்கு. அடியே சமையலாய்டுத்தாடி."

இக்கேள்வி, காதில்பட்டவுடன், உள்ளேயிருந்து தனது சிறு குழந்தை மூலமாய், இன்னுஞ் சமையலாகவில்லையென்றும், வெகு சீக்கிரத்தில் சமையலை முடித்து விடுவதாகவுஞ் சொல்லி யனுப்புவித்தாள்.

"சரி-அத்திம்பேரே உங்களுக் கெத்தனை கலநெல்லுக்கண்டுது."

"ஆயிரத்திமின்னூறுகலங் காணவேண்டியத்துக்கு எழுநூறு கலந்தாங் கண்ட்ருக்கு."

"என்ப்படி."

"எத்தனையோ காரியம். நமக்கு ஊர்லேருக்கச் சரிப்படலை. ரோட்வரி, தண்ணித்தீர்வைன்னு, வரி எதேஷ்டமா வாங்கிப்டாளோல்யோ என்ன மிஞ்சும்."

கு. ரா. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார்.

சில பொருள்கள்மேல் நோக்கி யெழுவதேன் ?

'மரத்தின் பழம் என் கீழே விழுகிறது' என்று முற்காலத்து ஒரு மேற் புலவிஞ்ஞானிக்கு ஒரு சந்தேகம் நிகழ்ந்தது. அச்சந்தேகந்தீரப் பற்பல தோற்றங்களையும் ஆராய்ச்சிசெய்து பின்னர் * பௌமியாகர்ஷண நியாயம் என்பதைக் கண்டுபிடித்தார். அஃதாவது இவ்வண்டத்திலுள்ள வஸ்துக் களியாவும் தத்தம் பிரமாண தூரங்கட்கேற்ப ஒன்றையொன்று ஆகர்ஷிக்கும் என்பதாம். இதனாலே மரத்தின் பழம் போன்ற நிலப்பொருள்களையும் சந்திரன் வாயு முதலியவற்றையும் நிலம் கவருகின்றது.

இஃதிப்படியிருக்கச் சில பொருள்கள் மேனோக்கிச்செல்வதையும் கவனிக்கிறோம். நீருட்கிடத்தினும் நெட்டி மேனோக்கி யெழுகின்றது. விளக் செரியும் காலத்து அதன்கட்பெய்த எண்ணெய் ஆவியாக மாறி மேனோக்கிச் செல்கின்றது. ஒருவித வாயுவடைத்த புகைக்கூண்டும் மேனோக்கியே எழுகின்றது. நீரினும் நெட்டி இலேசானது; அப்படியே பூமியைக்கவிந்து கொண்டிருக்கும் வாயுவினும் எண்ணெயின் ஆவியும் புகைக்கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட வாயுவும் இலேசானவை. இதனால் தன்னைச்சுற்றிய பொருளினும் இலேசாகவிருக்கும் ஒவ்வொன்றும் மேல்நோக்கியே எழுமென்பது போதருகின்றது. ஆயினும் மேற்சொல்லிய பொருள்கள் பௌமியாகர்ஷண நியாயப்படிக்கு நிலத்தால் கவரப்படாமற் போகவில்லை. ஆனால் பொருள்கள் தம்மினும் இலேசான பொருள்களின் மத்தியில் கிடக்கும் பொழுதுதான் அவை நிலத்தால் கவரப்படும் தன்மை கண்ணுக்குப் புலப்படும்.

பொருள்கள் மேல் நோக்கி எழுவதற்குச் சுற்றியிருக்கும் பொருள்களை விட இலேசாக இருக்கவேண்டுமென்ற மேலே சொன்னோம். இஃது ஒரு காரணமேயன்று. விளக்கெரிகையில் வர்த்தியின் மூலமாய் எண்ணெய்மே லெழுகின்றது. இதற்குக்காரணம் எண்ணெயினும் வர்த்தி இலேசு என்பதன்று. மற்றென்ன? ஈண்டு நிலக்கவர்ச்சி (பௌமியாகர்ஷணம்) யென்றும் † மயிர்ப்புழைக்கவர்ச்சி (ரோமத்துவாராகர்ஷணம்) யென்றும் இருவிதக் கவர்ச்சிகளிருக்கின்றன. மயிர்ப்புழைக் கவர்ச்சி யென்பதற்கு மயிரின் நுண்ணிய புழையூடே பொருள்கள் கவரப்படுந்தன்மை யென்பது பொருள். மயிர்போலும் தொளையுடைய குழா யொன்றை எடுத்து அதன் ஒருமுனை நீருட் கிடக்கும்படி ஒரு தொட்டித்தண்ணீரில் நிறுத்துவோம். இங்கே பௌமியாகர்ஷண நியாயப்படிக்கு நீர்த்துளிகளை குழாய் ஒரு பக்கத்தும் நிலம் அதற்கெதிர்பக்கத்தும் கவருகின்றன. ஒருவன் இரண்டு எதிர்ப்பக்

* Laws of Gravitation. † Capillary phenomena.

கங்களிலும் இழுக்கப்பட்டால் என் செயமாட்டுவான்? வலியுள்ளவன் பாலன்றே போதல் வேண்டும். ஈண்டு நீர்த்துளிகள் நிலத்தால் கவரப்படுவதினும் குழைப்பக்கங்களால் அதிக வலிமையோடும் கவரப்படுவதினால் நீர்த்துளிகள் குழையின் மேற்பக்கமாக எழும். ஆதலின் வர்த்தியிலுள்ள புழையும் மயிரைப்போல் நுண்ணியதாயிருப்பதால் எண்ணெய்த் துளிகளை நிலம் கவர்வதினும் வர்த்தியதிகவலிமையோடும் கவருகின்றது. இதனாற்றான் எண்ணெய் வர்த்தியினூடே மேல் எழுவது.

ஆதலின் பொருள்கள் மேல் எழுவதற்கு மற்றொரு காரணம் நிலக்கவர்ச்சியினும் மயிர்ப்புழைக் கவர்ச்சி யதிக வலிதாயிருப்பதே. இம்மயிர்ப்புழைக்கவர்ச்சியினால் மைபொற்று கடிதமும் மை உறிஞ்சுகின்றது. மரங்களின் தண்டின் மூலமாக வேரில் ஊற்றும் ஜலம் மேலேறுகின்றது. தமிழ் மூதாட்டியும் 'சலியாதிளந் தெங்குதாளுண்ட நீரைத்தலையாலே தான் தருதல்' என்று கூறியிருக்கின்றனள்.

சித்தூர்-சுப்பிரமணியாசாரி.

பரீக்ஷை வினாக்கள்.

I.

I. (a) **சிலப்பதிகாரம்:** இதனைப் பகுத்துப் பொருளுமிலக்கணமுங் கூறுக. இதனை இயற்றினர் பெயரும் இயற்றிய காரணமும் யாவை? இஃதியற்றப்பட்ட காலத்தை வரைந்து சுட்டுக. (b) இந்நூல் நுவலும் நீதிகள் யாவை? இதற்குங் கம்பராமாயணத்திற்கு முள்ள யாப்புநடை வேறுபாடுகள் யாவை? கதையுங் காதையு மொன்றேயோ? காரணத்துடன் விடுக்க.

II. இனி வருவனவற்றை யினிது விளக்குக:—(1) யாப்பறை மாக்களியல்பிற் கொள்ளார். (2) தீதொடு படூஉஞ் சிறுமைய ளல்லள். (3) மகிழ்துணை தழூஉ மின்னிள வேனில். (4) அதள்புனை யரணமுமரியா யோகமும். (5) பூச வுருவிற் பொலந்தெளித் தனையவும். (6) ஊடல்கண்டவர் கூடல்கண்டிலர் நையுமைந்தர்க ளுய்யவே. (7) வாரண மரற்ற வந்து கராவுயிர் மாற்று நேமி நாரணன் (8) பூவலய மின்றுதனி யன்றுபொது வென்பார்.

III. (1) இளைசூழ் மிளையொடு வளைவுடன் கிடந்த, விலங்குநீர்ப் பரப்பின் வலம்புண ரகழியிற், பெருங்கை யானை யினநிரை பெயருஞ், சுருங்கை வீதி. (2) ஆயிரங்கண்ணோ னருங்கலச் செப்பு, வாய்திறந் தன்ன மதிலக வரைப்பு. (3) மலைச்சிற கரிந்த வச்சிர வேந்தற்குச், கலிகெழு கூடற்

செவ்வணி காட்டக், கார சாளன் வாடைபொடு வருஉங் காலம். (4) சுடுமண் ணேரு வடுநீங்கு சிறப்பின், முடியர சொடுக்குங் கடிமனை வாழ்க்கை. (5) பொலந்தெரி மாக்கள் கலங்களு ரொழித்தாங், கிலங்குகொடி யெடுக்கு நலங்கிளர் வீதி. இவற்றுள் (1) க்கு விளங்கிய கருத்துரையும் (2) க்கு உவமையின் நயமும் (3) க்கும் (4) க்கும் கொள்ளக்கிடக்கும் பொருள்களும் (5) - லுள்ள 'ஒழித்து' என்பதற்கு முடிபிலக்கணமுந் தெளிவுபெற வெழுதுக.

IV. (a) அடியார்க்கு நல்லார் கூறுமாறு இல்லறமுந் துறவறமுமாவன யாவை? (b) கூடன்மாநகர்க் காட்சியைக் கூறுவான் புகுந்த ஆசிரியர் பெரும்பொழு தாறனையும் வருணித்த தென்கருதியோ? (c) சிறுபொழு தாறுத லெங்ஙனம்? விடைக்கு நியாயங் கூறுக. (d) கொற்கை, சிறுமலை, தொண்டி: இவை யெந்நாட்டி லெவ்வயினுள்ளன? இவை யெவ்வெவற்றாற் பெயர்பெற்றன? (e) 'அடிகள்' என்றது ஆண்பாலார்க்கே யன்றிப் பெண் பாலார்க்கும் வருதலுண்டோ? மேற்கோள் காட்டுக. (f) 'வால்வெண்சங்கு: இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை' யென்றார் அடியார்க்கு நல்லார். அஃது அற்றாதலெங்ஙனம்?

V. (1) ஒருபொருட் பன்மொழி, வேற்றுமைமயக்கம், அநுகரண வார்த்தை, பிறிதினவிற்சிபணி, வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி, தற்குறிப்பணி யென்பனவற்றை யுதாரணமுகத்தான் விளக்குக. (2) 'உற்றதெல்லாம்,' 'இல்லைக்கொல்லுதி': இவை யிலக்கணத்திற் கொவ்வுமோ? விடைக்குவிதி கூறுக. (3) கோபம், சாபம், லோபம் என்னுஞ் சொற்களடியாகப் பிறந்த தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் யாவை? (4) அடியார்க்கு நல்லார் 'குறுங்கண்' என்பது சாளரத்தைக் குறிப்புழி ஆகுபெயராமென லமைவுடைத்தேயோ? (5) 'தலைக்கோலரிவை,' 'தோரியமடந்தை': இத்தொடர்களை விளக்குக.

VI. (a) பின்வருஞ் சொற்களைப்பற்றிக் குறிப்புரை யெழுதுக:— இறையோன், வைகறை, கூடல், ஒப்தல், கடவுள், ஓசனித்தல், மஞ்சன், கோயில், புத்திரர், யாவது. (b) தயரதன் மயங்கிவீழ்ந்துழிப்புட்களொலித் தலையும் விண்மீனொளித்தலையுங் கம்ப ரெவ்வாறு குறிக்கின்றார்? (c) ஸ்ரீராம பிரான் தமக்கெதிரே நேரிற் செல்லவும் நங்கைமார் 'எனைவரோ விராம னென்பா' னேன்? (d) மன்னவனுணையெனக் கைகேசி கூறிய மொழிகளைச் செவிசாத்திய பெருமான்றன் முகத்தினைக் கவி கூற்றெனக் கம்பர் கழறு மாறு யாது?

VII. (1) சிலப்பதிகாரமுடையார் 'எண்ணெண் கலையோர்' என்றது யாரை? அவர்தம் இயல்பினை அப்புலவர்பிரான் கூறுமாறே வரைக.

(2) "தைய லுயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாங்
கையான் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய்—வெய்யோனை
வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோற்
கூவினவே கோழிக் குலம்."

இக்கருத்தடங்கிய பாடலொன்று இராமாயணத்தினின்றுந் தருக.

(3) "ஐயனே! நிற்குநுந்தை கூறியதும் யானுரைப்பதுமாகிய வொன்றுண்டு" என்று கைகேயி சொன்னபோதும், "பரதன் நாடாள நீ காடேக வேண்டும்" என்றபோதும் ஸ்ரீராமபிரான் கூறியவிடை பொதிபாக்களை யெழுதுக.

VIII. (a) சமயோசிதமாகச் சொற்களைப் பெய்தலுங் கற்பனை செய்தலும், பின்னர் நிகழ்வதனை முன்னரே தோற்றச் செய்தலுங் கம்பர்தம் மியல்புகளென்பதற்குத் தக்க சான்று பகருக. (b) நீவிர் சிலப்பதிகாரவூர்காண்காதையா னுணர்ந்தமட்டிற் கவுந்தியடிகளது குணகுணங்களைப்பற்றி பொருபக்கத்திற்குக் குறையாமற் செவ்விய தமிழ்நடையில் வரைக. (c) பின்வருஞ் செய்யுளடிகளை யலகிட்டு விருத்தப்பெயர் விளம்புக. அவையிற்றின்கண் யாப்பு விசேடங்களிருப்பின் அவற்றையுந் தீட்டுக. (1) தீயவையாவையினுஞ் சிறந்ததீயாள். (2) மேன்மேல்வந்து முந்திவணங்கிமிடைதாளான். (3) நாணிஞளெனவேகினணளிர் கஞ்சுலாகியநங்கையே. (4) மின்பொருவுதேரின்மிசைவீரன்வருபோழ்தில்.

II.

I. (a) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுட்டிருக்குறளுமொன்றேயோ? திருக்குறளினைப்பற்றி வழங்கும் பழமொழியாது? திருக்குறளை மேற்கொண்ட நூல்களுள் நான்கெழுதுக. (b) மக்களுறுதிப்பொருள் நான்காயிருப்ப நாயனார் மூன்றனைமட்டுங் கூறியதென்? பொருட்பாலென்புழிப் பொருளென்றதெதனை? (c) வடமொழி மகாஸ்காந்த புராணத்தின்கண் இத்தென்மொழிக் கந்தபுராணம் இத்துணைப்பகுதித்தென்பதனைத் தெளிவுபெறக்காட்டுக. (d) தம்மொடு முரணிக் கச்சியப்ப சிவாசாரியர் கந்தபுராணம் பாடி முடித்தனரென் றுணர்ந்த கம்பர், 'கச்சியப்ப னென்றகடாக் கார்ந்தமெனுங் கருங்கடலைக் கலக்கிற்றேயோ?' எனக் கூறினரென்பது பொய்யுரையென்று தக்க காரணங்காட்டி நிறுவுக. (e) கந்தபுராணத்தான் வெளிப்போந்த வரிய விலக்கண நூல் யாது? அஃதெவ்வாறு வெளிப்போந்தது?

II. (1) இறை நடுவுநிலைமையை யுணர்த்துமாறெங்ஙனம்? (2) 'முட்டாமற் செய்தவாறு மகனை முறை செய்தான் கண்ணுந் தன்கை குறைத்தான் கண்ணுங் காண்க': இதன்கட் பொதிந்துள கதைகளை நந்நான்கு வரிகளிற் செறித்தெழுதுக. (3) 'கோலோடு நின்றானிரவு' எதுபோலும்? (4) 'இன்மையி னின்னாதுடைமை முறைசெய்யா மன்னவன் கோற்கீழ்ப்படின்' எவ்வாறு? (5) தேவர் கூறிய வொற்றிலக்கணத்தைத் தொகுத்து வரைக. (6) கடவுளை யுயிருக்குயிரென லெம்மதக்கோள்பற்றி?

III. (a) பின்வருங் குறள்கட்குப் பரிமேலழகியாருரை யெழுதுக:—

i. 'அந்தணர்நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய், நின்றது மன்னவன் கோல்.'' அந்தணர், அறம்: இவற்றிற்கு உறுப்பாற்றலாற் பொருள் கூறுக.

ii. 'கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ், களைகட் டதனொடு நேர்.' ஈண்டுப் பைங்கூழென்பதற்கு முடிபிலக்கணங் கூறுக.

(b) 'கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த னடுமுரண்டேய்க்கு மரம்': இதற்குப் பரிமேலழகியார் கூறிய பொருண்முடிபியாது? அம்முடிபினுற் போந்த பயனென்னை? அதனை வடநூலாரெப்பெயரான் வழங்குப? (c) 'மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடா தவர்': பரிமேலழகியார் இதற்குக் கூறிய பொருளென்னை? பிறருரைத்த பொருள்யாது? அதனைப் பரிமேலழகியார் ஆராயுமாறெவன்? இதற்கினும் வேறு வகையால் நயங்கெடாது பொருளுரைத்துக்காட்டுக.

IV. (1) 'பரம்பொருண்மகனோர், திருமுகங்கொடு சதுர்முகன்போல் விதிசெய்தான்' எவ்வாறு? (2) சிவபிரான் தன்முனர்ச் சிறை நீங்கிநின்ற வயனை 'எய்த்தனை போலும் பன்னா ளிருஞ்சிறை யெய்தி' யென்றுழிப் பிரமன் கூறிய விடையாதுகொல்? (3) குடிலைச்சிறப்புரை செய்யுளை யெடுத்தெழுதுக. (4) 'வரம்பில் காமர் பெற்றுடைக்குமரவேள்', 'மாமலர் மேலுறை புரிந்தவன்': இவற்றை இனிது விளக்குக. (5) 'தன்னையே தனக்கொப்பவன்': இஃதெவ்வணியின் பாற்படும்? இம்முடிபுநேரிதேயோ? விடைக்கு நியாயங்கூறுக. (6) 'அயனுந்தேற்ருவோம்': பிறவினைப்பகுதித்தாய தேற்ருவென்பதனைத் தன்வினைப் பொருளிற் பிரயோகித்தல் சாலுமோ மேற்கோள் காட்டுக.

V. (a) ஊர்தி, அங்கண், இறைவன், பொற்றை, பராபரன், புத்தேள் இச்சொற்களைப்பற்றிக் குறிப்புரை யெழுதுக. (b) எடுத்துக்காட்டுவமை, செய்யுட்பொருட்பேறு, பலபடப்புனைவு, புனைவிலிபுகழ்ச்சி யென்னு மணிகளை யுதாரணமுகத்தான் விளக்குக. (c) இலக்கணை, உபலக்கணம், காரகம், குளகம், முற்றெச்சம்: என்பனவற்றை விளக்கி யுதாரணங்காட்டுக. (d) இருபெயரொட்டாகு பெயர், அன்மொழித்தொகை; இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத்தொடர்; ஏவல்வினை, முன்னிலைவினை; சாதியொருமைப்பெயர், அஃறிணையியற்பெயர்: இவை தம்முள் வேற்றுமையாவை?

VI. (1) 'அரசன் ஆலயஞ் செய்வித்தான்': இஃது ஏவும் வினைமுதலோ இயற்றும் வினைமுதலோ? நியாயங்கூறுக. (2) தொழிற்பெயர் எவ்வெப்பொருளில் வரும்? உதாரணங்காட்டுக. (3) தன்வினை முதல்வினைகொண்டு முடியுனவும், பிறவினை முதல்வினைகொண்டு முடியுனவுமாய வினையெச்சங்களெவ்வெவை? 'கோழிகூவிப் பொழுது புலர்ந்தது': இதன்கட் கூவி யென்பதவ்வாறு முடிகின்றதோ? விடைக்கு விதியெழுதுக.

III.

I. (*a*) இல்வாழ்க்கை மகப்பேறு—இப்பெயர்கட்குப் பொருளும் பொருட்புணர்ச்சியு மெழுதுக. (*b*) அளைதல், அவை, கறை, கலை, குழுமுதல், கொடும்பாடு, எச்சம்,கிரீவம், இப்பெயர்கட்குப் பொருள்வரைக. (c) கண்ணுவமுனிவனும், பாரத்துவாசமுனிவனும் புத்திரப்பேற்றினை வியந்துரைத்த கவிகளில் யாதேனு மொன்றைவரைக. (*d*) இவை யெந்நூல்களில் நம்பாடத்துள்ளதாக ஒருநூலையெழுதுக.

II. 1. "மதலையைப் பெறுநாட் டுன்பம் வளர்த்திடு நாளுந் துன்பம்
விதலைநோ யடையிற் றுன்பம் வியன்பரு வத்துந் துன்பங்
கதமுறு காலர் வந்து கைபற்றிற் கணக்கி றும்ப
மிதமுற லெந்நாள் சேயா லெற்றைக்குந் துன்பமாஞல்."—
இதற்குப் பதவுரையெழுதுக.

2. "மறலி செயன்மாற்றி வயதரனுற் பெற்ற
திறன்மகப் பேறுஞ் சிவசிவா—பெறுபே
றெழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் [க.
பண்புடை பக்கட் பெறின்."—இதற்குப் பொழிப்புரையெழுது

III. 1. (*a*) குழந்தையின் சொல்லைக் கேளாத பெற்றோரெவற்றை வியப்பர்? (*b*) பெற்றோர் புத்திரரிடத்துச் சத்த பரிசங்களா லின்புறுவ தெங்ஙனம்? (*c*) "மயக்குறு மக்கள்"—என்பதற்குக்காட்டிய காரணங்களெவை? (*d*) "எச்சமிழந்து வாழ்வார்"—யாவர்? செய்யுளால் விடைதருக.

2. (*a*) "இன்னடிசில் புக்களையும் மக்கள்"—இப்பொருள்வாய்ந்த வேறோர் தொடர்மொழிநும் பாடபுத்தகத்தினின்றெழுதுக. (*b*) "மகப்பெறுனிடர்கள் வானவர்த மூர்க்குப் புகப்பெறுர்"—இவ்வாக்கியத்திற்கு நியாயமென்னை? (*c*) "எழுமைப்பிறப்பு"—என்பனயாவை?

IV. 1. "தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது."—இச்செய்யுளைப்பிரித்து எழுத்துப்புணர்ச்சி இலக்கணச்சூத்திரம் வரைக. 2. வட்டக்கடல், அஞ்செவி, பைங்கிளி, நீயேதந்தனை, மண்கொணர்ந்தான்—இப்புணர்ச்சிகட்குச் சூத்திரமெழுதுக.

3. "மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற்
றம்மின வன்றொட ராகா மன்னே."

இச்சூத்திரத்திற்குரையெழுதி யுதாரணங்காட்டுக,

4. நடந்தகால், நடந்தக்கால்,—இவை தம்முட்பேதம் யாது? 5. குற்றியலுகரம், உயிரளபெடை, காலங்காட்டும்விகுதி—இவற்றிற்குச் சூத்திரம் வரைக?

V. 1. பிராமணன் பொற்காப்புக் காசைப்பட்டுப் புலியினுல் மரணமடைந்தகதை யார் யாருக்குச்சொன்னது. 2. சித்திரக்கிரீவன்,இலகுபதனன்,

இரணியகன், சரற்கவன், சூடாகர்ணன்—இப்பெயர்கள் யாரைக்குறித்தன. 3. ஒருவன் குலமு நடத்தையுந்தெரியாது அவனுக்கிடங்கொடுத்தவன் கதியைபற்றித் திருஷ்டாந்தங்காட்டிய கதையைப் பத்துவரியில் உயர்ந்த நடையிலெழுதுக. 4. மகவான்-தென்புலத்தார் என்னும் பெயர்கட்குக் காரணமென்ன? இவை யாரைக்குறிக்கும். 5. மரம் தன்னை வெட்டுகிறவனுக்கு நிழல் கொடுக்கவில்லையா?—இவ்வாக்கியம் எச்சமயத்தில் எவரால் எதுபற்றிக் கூறப்பட்டது.

சமாசாரக்குறிப்புகள்.

சென்னை லாகாலீஜ்: சென்னை கவர்ன்மெண்டார் தங்களிட லாகாலீஜில் பி.எல். பரீக்ஷைக்கு வாசிப்பவர்கள் இதுவரையில் ஆறு மாதத்திற்கொருதரம் ஐம்பது ரூபாய்வீதம் ஒன்றரை வருஷத்திற்கு நூற்றைம்பது ரூபாய் கொடுத்து வாசிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. நாளது ஜூலைமீ முதல் அவ்வகுப்பிற்கு ஆறுமாதத்திற்கொருமுறை 75. ரூபா வீதம் ஒன்றரை வருஷத்திற்கும் 225. ரூபாய் கொடுத்தால் தான் இவர்களிட காலீஜில் வாசிக்கலாமென உத்திரவு பிறப்பித்து விட்டார்கள். இதற்குக்காரணம் வரவுக்கு மிஞ்சின செலவாதல்போலும். தென்ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்து வாசிக்கும்மாணவரிற் சிலர் திருவனந்தபுரம் லாகாலீஜில் சேர்வர்களென்று ஊகிப்பதற்கிடனுண்டு.

சைவபூஷண சந்திரிகை:—இஃது சைவச் சின்னங்களாகிய விபூதி உருத்திராக்கங்களின் தோற்றம் பேதம் பெருமை அவைகளைத்தரிப்பதாலுண்டாம் பயன்களை விளக்கி விழுமியதமிழ்நடையில் யாழ்ப்பாணம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை யென்பவரொருவரா லியற்பட்டுளது. இஃது 67-பக்கங்களுள்ள சிறியநூலேயாயினும் இதனில் மேற்கூறிய தாரணங்களைப்பற்றிய அவசியமான 66 விடயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. விபூதி உருத்திராக்கங்கள்உத்தமதாரணங்களென்றுஅவைகளைமறுக்கும் வைணவநூல்களைக்கொண்டே நிரூபணஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவிலியமதத்தினர்க்குமவையொப்பக்கூறப்பட்டுளது. விபூதிவகை என்றதலைப்பின்கீழ் "சிரௌதம் சமார்த்தம் இலௌகிகம் என மூன்றுபகுப்பினையுடைத்து" "முன்னையவிரண்டும்" பிராமணர்க்கும் பின்னையதுமற்றையோர்க்கும் ஆகும்" "இவையன்றி வைதிகவிபூதி சைவவிபூதி எனத்திருநீறு இருவகைப்படும். வைதிகவிபூதியாவது வேதவிதிப்படி செய்யப்பட்ட யாகங்களிற் பொடிப்பட்ட நீறும். சைவவிபூதியாவது இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுற்ற சிவசத்திநிபாதர்க்கு உரியதாய்ச் சிவாகமவிதிப்படி சிவதீக்ஷைசெய்யப்பட்ட அக்கினியிற் பொடிப்பட்டநீறும். அநுகற்பம்அநுகற்பம் உபகற்பம் அகற்பம்

என நான்குவகைப்படும், என்றுளது. இதில் சிரௌதசமார்த்த இலௌகிக விபூதிகள் இங்ஙனம்பிறப்பது என்றுரைக்கப்படவில்லை. **இவ்வருணத்தார்க்கு இவ்விபூதியாமெனல்** என்றதலைப்பின்கிழ் " சிவபெருமான் உமை விநாகயர் கந்தர் வைரவர் வீரபத்திரர் என்னுங்கடவுளரது யாகசாலையிலே உற்சவம் முதலியகாலங்களில் வெந்துவிளங்கிய திருவெண்ணீறு பிராமணக்ஷத்திரியர் வைசிரியர் என்று மூவர்க்குமுரியது, திருக்கோயிலின்கண்ணும் திருமடங்களிலுமுள்ள திருமடைப்பள்ளியிற் பாகஞ்செய்தசுனலுண்டாகிய திருநீறு சூத்திரருக்கு மாகும்" என்றுளது. இதில் மேற்கூறிய வைதிக சைவ விபூதிகளில் இஃது இவ்வருணத்தவர்க்கென வரையறுத்துத் தெளிவுபெறக் கூறப்ப்டவில்லை. **உருத்திராக்கவிசிட்டம்** என்றதலைப்பின் கீழ் " முத்துமணி பவளமணி பொன்மணி தாமரைமணி பளிங்குமணி புத்திரதீபமணி சங்குமணி துளசிமணி முதலிய பலவகைமணிகளிலும் சிவபெருமானதுகண்மணியாகிய உருத்திராக்கமணியே சிறந்தது" என்று வரையப்பட்டுளது. மணியைப்பற்றி ஒன்றுக்கொன்றுயர் வெனக்கூறிச் சர்வோத்தமமானது உருத்திராக்கமென அக்ஷமாலிகோபநிஷத்திலும் பராசரபுராணத்தும் வேறு புராணங்களிலும் விஸ்தாரமாய்க் கூறப்பட்டுளது. இப்புத்தகத்தும் "**செபமாலை வகையும் பலமும்** என்றதலைப்பின்கீழும் புத்திரதீபம் சங்குபவளம் முத்து படிகம் தாமரை பொன்மணிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றிலொன்றினும் துளசிமணிசேர்த்துக் கூறப்படவில்லை. சில புராணங்களில் அஃது தரிக்கத்தகாதது என்றவாக்கியங்களுமுள. இங்ஙனமிருக்க மற்றுள மணிகளோடு கணிக்கப்படாத துளசிமணி அவைகளோடு கணிக்கப்பட்டுளது. **நான்கு வருணத்தாருக்கு முரியமணி** என்றதலைப்பின்கீழ் " வெண்ணிறமணி பிராமணருக்கும் கருமைசேர்ந்த பொன்னிறமணியாகிய கபிலநிறமணியும் செந்நிறமணியும் க்ஷத்திரியருக்கும், பொன்னிறமணி வைசியருக்கும் கருநிறமணி சூத்திரருக்கும் தரித்தற்குரியனவாம்" என்றுளது வெண்ணிறமணிகள் ஓரிடத்துங் காணப்படவில்லை. ஆதலால் பிராமணர் உருத்திராக்ஷதாரணஞ் செய்கிறதா விட்டுவிடுகிறதா? என்ற சந்தேகம் பலர்க்கு விளைவிப்பதற்கேதுவாகின்றது. இவ்வையப் பாடுகள் நிகழாதவாறு நூல் சிறிது செப்பஞ்செய்யப்படிற் பெரிதும் பயனுடைத்தாம்.

ஆயினும் இஃது சிறந்ததொருசைவ கிரந்தமாம். இஃது சைவராயினோர் யாரும் வாங்கி வாசிக்கத்தக்கது.

*
* *

ஸால்ட் டிபார்ட்மென்டில் அஸிஸ்டண்டு இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகத்திற்காக வருஷந்தோறும் நடத்தும் போட்டிப் பரீக்ஷையை இவ்வருஷம் நிறுத்திவிட்டார்களெனத் தெரியவருகிறது.

*
* *

ஆங்கில துரைத்தனத்தார் ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தின் தெற்கேயுள்ள **டிரான்ஸ்வால்** என்னுங் குடியரசின் இராஜதானியாகிய **பிரிடோரியா** நகரை இம்மாதமுதலில் பிடித்துக்கொண்டார்கள். ஆங்கில நாட்டார் கொடி பறக்கும் எல்லாத் தேயங்களினும் இந்த சமாசாரம் சேர்ந்ததும் மிகுந்த மனக்களிப்பை யுண்டாக்கியது. இஃது இனிது விளங்குமாறு இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் கொடுத்த லீவு தினமாகிய இம்மாதம் 11௳ சோமவார தினம் இந்நகரிலும் மற்றெல்லா நகரங்களில் நடந்ததைப்போல் சிறந்த விழாக்கொண்டாடப்பட்டது. அந்நாள் சுகமே காலஞ்சென்றன. பல விடங்களிலும் துவஜங்கள் நாட்டபட்டன. பூரணகும்பங்கள் நிறுத்தப்பட்டன

அன்னதான முதலியனவும் வழங்கினர்கள். அன்றிரவு பற்பல வீதியும், மாடமாளிகைகளும், பற்பல இல்லங்களும் தீபாவளியால் அலங்கரிக்கப்பெற்று சந்திர மண்டலமும் சூரியமண்டலமும் போன்று விளங்கின.

***

லாங்குமன்ஸ் இரண்டாம் வகுப்புப் புத்தகம் :—இப்புத்தகத்தை நம்முடைய பார்வைக்கு அனுப்பிய லாங்குமன்ஸ் சங்கத்தாருக்கு வந்தனம் தந்தனம். முன்னொரு சஞ்சிகையில் முதல்வகுப்புப் புத்தகத்தைப்பற்றி சிற்சில விஷயங்கள் வரைந்திருந்தனம். அவற்றைக்குறித்து இப்புத்தகத்தில் சிறிது கவனித்திருக்கின்றாரென்பது விளங்குகின்றது. இப்புத்தகத்திலும் வழுக்கள் பொதிந்துளவேனும், முன்னர் காட்டியவைபோன்று வெளிப்படையான தவறுகள் ஒன்றுமில்லையென்றே சொல்லலாம். புத்தகநடை செந்தமிழ்நடையாயிருப்பின் நலம் 70-ம் பக்கத்தில் 7 - வது பத்தியையும், 38 - ம் பக்கத்தில் 5, 6, 7 - பத்திகளையும், 19 - ம் பக்கத்தில் 7 - வது பத்தியையும் வாசிப்பவருக்கு, மேற்கூறிய தமிழ் நடைக்குறை நன்குவிளங்கும். உண்டு, உள ; அன்று, அல்ல ; ஒரு, ஓர் இவற்றை உபயோகப்படுத்தும்முறையை இப்புத்தகவாக்கியோன் அறிவாராயின் இப்புத்தகங்களை வாசிக்கும் சிறுவர் சிறுமியர் பயன்பெறுவர்.

***

ஹோ அண்டுகோ பாக்கெட்டு டைரி :—இந்த டைரி இரண்டுமாதத்திற்கு முன்னமே எமக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தும் அதைப்பற்றி நம்முடைய பத்திரிகையில் ஒன்றுஞ் சொல்லாமல் காலஹரணஞ்செய்ய நேரிட்டதைப் பற்றி விசனிக்கின்றோம். இதற்குக் காரணம் யாம் சென்னைமாநகரைவிட்டு கோயமுத்தூருக்குச் சென்றதுமன்றி கோடைக்காக நம்முடைய கல்லூரி சாற்றப்பட்டு அவணின்று அனந்தசயனம் வரும்படி நேரிட்டதுமே. இதற்காக எம்மை பெருமாள்செட்டி அண்டு கம்பெனியார் மன்னிப்பாராக. பாக்கெட்டு டைரியைப் பிரித்துப்பார்க்குமளவில் அதில் காட்டப்பட்டிருக்கும் நானாவிஷயங்களுக்கு மட்டுமே அணா 4 கொடுக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. காலபலத்தைக் கூறு முற்பாகத்தில் கவனக்குறையைக் காட்டும் சில தப்பிதங்களைக் களைந்துவிடின் நல்லகடுதாசியில் தினத்திற்கு ஒரு பக்கம் விட்டு நேர்த்தியாய் அச்சிட்டிருக்கும் இந்த டைரி சிறப்புறும்.

***

வாலிபர் வைத்தியன்:—இதையாக்கியோர் பொள்ளாச்சி **வாரவர்த்தமானியின்** பத்திராசிரியராகிய செ. சி. துரைசாமி என்பவரே. தற்காலத்தில் வாலிபரும் வாலைகளும் தங்களுடைய உடம்பின் கூறுபாடு தெரியாததனால் நானாவிதத் துன்பங்களை யடைகின்றனர் என்பது எவருமறிந்த விஷயமே. இந்தக் குறைப்பாட்டை நீக்க முயன்று இச்சிறிய புத்தகத்தை எழுதி அச்சிட்டு உதவியதற்குத் தக்க கைம்மாறு யாதெனின் இப்புத்தகத்தைத் தமிழறியும் காளைகளும் கன்னியரும் வாசித்து அறிவீனத்தால் விளையும் வியாதிகளையும் துர்வழக்கங்களையும் விலக்கி அவர்களும் அவர்களுடைய சந்ததிகளும் க்ஷேமமுறுதலே. பிரமச்சாரிகளென்ற வேடந்தரித்து ரோகங்களுக்கிருப்பிடமாய்த் திரியும் பலரும், இதைவாசித்துப் பயன்படுவர் என்று நம்புகின்றோம். ஆண் பெண்பாலர்களின் ஜென்மேந்திரியங்களை விவரமாய் எடுத்துக்கூறி படத்தொடு இந்நூல் வெளியிடும் பக்ஷத்தில் இதன் பயன் பெரிதாம் என்பதற்கு ஐயமில்லை. இப்புத்தகம் சென்னை தாம்ஸன் கம்பெனியிலும் **வாரவர்த்தமானிப்** பத்திராசிரியரிடத்திலும் விலைக்கு அகப்படும். இதன் விலை 4-அணா நான்கு.